

TƯỚNG-PHÁP LÔNG MÂY

Lông mây là bộ-vi dùng để che chở mắt không bị bụi hơi chảy thẳng vào lằn hai cho mắt.

Lông mây vì như thảo-mộc cần tốt tươi, lông mọc gọn ghẽ, xuôi mịn, dài hơn mắt, phần dưới mây hơi hướng lên là người trong đời gặp nhiều may mắn thịnh-dạt, nên quan sát hình-thể sắc-thái của lông mây sẽ giúp ta biết được nhiều điều hên-xui may rủi.

Nên phân biệt hai thứ lông mây khác nhau, một thứ lông đen cứng, và một thứ lông tơ mềm sắc vàng, nhưng vàng sắc Hoàng-kim.

Lông mây tùy hình-nhân

Thí dụ người Mộc-hình vì thịnh khí Mộc, cần có lông loại đen cứng mới tốt, lông mây của họ dù có rậm cũng không phải là thô xấu vì tính Mộc của họ, nên Mộc-hình có lông tơ mềm là phản cách, vì không hợp Mộc-tính của họ.

Người Thủy-hình có lông mây rậm, loại lông cứng vẫn tốt, vì Ngũ-hành, Thủy năng sinh Mộc, và lông mây tương-tương Mộc chất

Nhưng người Thổ-hình có lông mây loại lông cứng, đen là xấu, vì lý Ngũ-hành Mộc khắc Thổ, lông mây nhiều-

hiện của Mộc-chất.

Người Thổ-hình cần có loại lông tơ mềm, mới được hoàn toàn theo tướng pháp, thí dụ lông mây Vũ-Minh là lông mây cực quý theo tướng pháp, ở người Mộc-hình không hợp tướng lẫn, nhưng ở người Thổ-hình là cực quý, hợp cả về hai phương-diện, vì Vũ-Minh my là lông mây quý cách, loại lông tơ vì như loại kỳ-hoa di-thảo, hoa thủy-tiên, loại phong-lan quý hay tóc-tiên, hệ-kiêng, khó ưa phải là loại Mộc lớn để khắc hai Thổ được.

Người Kim-hình, có lông mây loại lông mềm cứng hợp tướng pháp không nên có loại lông mây cứng rậm, vì Ngũ-hành tính-ly là Kim khắc Mộc.

Cho nên người Hỏa-hình không nên che họ là lông mây đỏ kè như sắc lửa, vì bản chất của họ vẫn thịnh Hỏa.

Nên quan sát kỹ các loại lông mây quý và ác-hình sắc-thái vàng đỏ đen, phối hợp với Ngũ-hành hình-nhân để phân-hệu tính-tướng hơn, hầu tránh phần vô-đoán để nhận xét thấy chỗ áo-diệu của tướng pháp.

Lông mây dị, ác-hình

Lông mây thường dùng để luận xét hên-xui, phú-thê, huy-nh-dê, tử-túc.

Lông mây không nên mọc khóa lấp Ấn-dương, hay

nhau tại Ấn-đương, vì huỳnh-dê bị hình-khắc bất-hóa.

Không nên gián-đoạn đứt quãng, vì gia-nhiếp sẽ lao-đao phá bại.

Lòng mảy rất kỳ dị-hình (bên này khác hình bên kia) là người cực nhọc, chính là dấu-hiệu hình-thương tại nạn, dễ bị hung-tử nã.

Nếu lòng mảy thuộc loại ác-hình, lại dị-hình nữa, nếu bị một bộ-vi khác trên mặt thiên-tà, như miệng mũi lệch vẹo, hay mắt ác sát có nhiều gân máu đỏ, chắc chắn sẽ là kẻ lòng dạ cực độc, hình-ngục nan đào, thường bị trọng-án, tử-hình, nếu không cũng bị hung-tử vì ác-nạn.

Cho nên hai lòng mảy bất kể thuộc loại nào, kỳ dị-hình không nên bên cao bên thấp

Nên có lòng mảy quý-tướng, lòng mọc gọn, mịn màng sắc-thải tươi bóng, sẽ gặp nhiều dịp may mắn, được quý-nhân đề bạt, tránh phải cảnh tam canh khắc khoải sâu-bì.

Luận Nhân-Pháp

Hai con mắt tương-trường ở tướng pháp là Thái-dương và Thái-âm, vì như hai vầng Nhật-Nguyệt của trời đất.

Mắt là cửa ngõ của tâm-hồn, quan sát hai con mắt

có thể khám phá được rất nhiều điều liên hệ trong suốt cuộc sống của người tại:

Ông Mạnh-Tử nhà hiền-triết Đông-phương đã nói :
Thình kỳ ngôn-ngữ, quan kỳ mầu-tử, nhân yên sự tại
(nghe lời nói, xem xét con mắt, tất nhiên biết người)

Tiền-bối ta về việc hôn-nhân đã dùng danh từ xem mắt, thật là chí lý, tại sao không xem mặt, xem người, vì thiên-ác, quý-tiền đều có thể căn cứ vào mắt mà biết được cả.

Mắt là bộ-vi gần như độc-lập, không chịu liên-hệ, hoặc xung-sát tương-quan với các cơ-quan khác.

Nên phân biệt những người mắt thoàng nhìn thấy lơ đãc, nhưng nhìn kỹ có thần-quang, họ hay nhìn vào không-trung, hoặc nhìn không đích-vật một cách lơ đãng, thường là thi-nhân, nhạc-sỹ, họa tài hay là các vị tu-hành đắc-đạo, chính là những người có óc trừu-tượng say mê suy-tư về một lý-tướng nào, nếu mắt hôn ám hay nhìn lơ đãng, là tâm-trí mông-lung tối tăm.

Mắt cần có thần-quang sáng tàng-ẩn, bất-bạch phản minh, không lộ-sát, không quá long lanh mới là mắt quý.

Nên quan sát mắt thuộc loại nào, mắt phương, mắt cụp, mắt nguyên-hình, mắt khủ, mắt lang hay mắt ty-hỷ nhưng mức-lượng phủ quý tiện-ác nên quy-dịnh vào thần-hình đến trắng phản minh, xấu tối ở độ nào để phân-liên sang

hèn, thọ yếu tới trình-độ nào, quý-tiền nhiều hay ít, cho nên tại sao Minh-Phượng-nhân, Nguyên-hình mà phú quý tầm thường, vì tuy Minh-Phượng, Nguyên-hình nhưng thần-quang không tàng-ẩn, hắc bạch kén phân minh nên tùy ngời triết-từ gia giảm, cũng như các loại mắt ác-hình lộ-sát.

Mắt lồi mà liếc nhanh thời gian dăm

Mắt lộ nông mờ yếu-triết

Mắt què nhỏ không quý-hiến được

Mắt béo hữu nhỏ là gái sợ chồng

Mắt ben tà nhỏ trai sợ vợ.

Mắt lớn mắt nhỏ là lưỡng-mục thư-hùng, chủ tinh bạo ưa làm việc mạo-hiêm.

Trông đen không đen lầy, sắc như chì than là người đại khờ, các cụ chê là :

Người khờ hơn con mắt đen si

Người đại con mắt nửa chỉ nửa than.

Trông đen lớn bao nhiêu tốt bấy nhiêu, trông đen cần đen lầy là người thông minh văn-chương.

Mắt nhiều gân máu đỏ

Mắt rất kỳ gân máu đỏ chẳng chít trên trông trắng, người có mắt này tình hung-bạo, tâm-ác, đời rất dễ bị hình-thương, dễ trở thành những cơn-đổ, du-đạo hay sát nhân nếu mắt thuộc loại ác-hình.

Mắt có nhiều điểm nhỏ li ti như hạt cát đỏ xanh, lại nhiều gân máu đỏ, chắc chắn không thể là người lương-thiện, dễ phạm tội sát-nhân, thường mắc hình-ngục.

Nếu gân máu đỏ, hạt cát đỏ xanh phạm vào trông đen là hạng sát-nhân mắc án tử-hình.

Mắt và con Người

Nếu trông trắng trong suốt có thể nhìn thấy vào trong, ví như làn men của rượu hạt lựu, men bóng trông thấy hạt nhân ở trong, thời con Người (đồng-tử) sắc xanh, đỏ phải luận một cách khác thuộc thể-chất Ngũ-hành của họ, đây là điểm của người Tây-phương.

Tướng pháp Hình hiện theo Thủy-khí, Thổ hiện theo Hỏa-khí, phải qua trình-độ Tứ-Thủy-pháp thông-lưu, Cửu-Dương-linh-khí thác-tụ mới có thể hiểu biết được, nên nghiên-cứu về sau.

Hầu hết Đông-phương, trông trắng sừ không men, nếu con người xanh hay đỏ là kỳ vì tâm-tính ác-độc.

Toàn thể trông đen được chia làm ba phần, trông đen toàn một sắc đen thời quý-hiến thông-minh, vòng giữa thường đới sắc vàng, nên mắt Chim, mắt Khỉ, mắt Vượn vàng phần này.

Trong cùng là con người nên tùy hình sắc mà xét, con người hình tròn mà đen thời tốt, con người hình như

hành xe quay, khi nhìn gần mới thấy, thuộc các loài mắt Rắn, mắt Khỉ, mắt Tôm chẳng hạn, phải tùy theo con người sắc vàng, đỏ hay xanh mà xét sự độc ác nhiều ít, thọ yếu dài vẫn.

Nên ghi nhớ quy-luật tương pháp của mắt :

Quý-nhân hữu tiện nhi

Tiện-nhân vô quý mục

(bậc quý-nhân vẫn có tai xấu, tiện-nhân không thể có mắt quý được).

Đề chỉ dù các bộ-vị khác xấu, chỉ một cặp mắt đẹp cũng vẫn được quý-hiền suốt đời là thế.

Thị du cùn-Hoàng Bảo-Đại là Vua, quý-nhân tới thế mà vẫn có hai tai mỏng xấu.

Mắt thuộc Can (gan) nếu mắt bị vàng ịch là bị bệnh gan nặng.

Ngươi nhiều nước mắt quá, phi lý cũng nước mắt chứa chan, tâm-tính gian-trá yền-triệt.

Ca dao chê là:

Bóng dương nước mắt chứa chan
Là loài cá sấu tà-gian khôn lường

Mắt có màng nước phủ ở trong rất xấu tính mỏng-ngu lai hay gian-dâm cũng bị chê là :

Trên thu ba dưới công thu ba

Con mắt lóng lánh chẳng tu được nào

Mắt hình-ác xấu lại có nhiều nước còn bị chê hơn

Chồng ăn chả vợ ăn nem

Đay tớ có thêm mua thít mà ăn.

Nhất là sau khi trà-dư tửu-hậu bàn về tương pháp, các cụ còn khúc khích xướng lên, cụ này thì :

Hồng kiếm đa đàm-thủy

Ngo mi hậu hệ môn

Tế yểu âm huýt đại

Trường tóc bất tri lao

Cụ kia đáp lễ bằng một mối tình của Lục-Kiểm-Hồng với Quý-Phi của Vua Đường-Huyền-Tôn :

Tiền sơ sơ hậu mặt mặt

Bất tri thử sự hà vi

Nhất phiên tài tị thiên có lý

Thật là thú vị, hiểu biết tương pháp luận-dâm phẩm nhiều chuyên vui, cũng làm cho tinh-thần thêm sáng-khoái và thanh-thản nhiều.

HƯƠNG THƠM VÀ XÚ-ỮẾ CỦA NGƯỜI

Xét qua mô hôi

Tướng pháp thường có câu :

Bất đối lan chi nhĩ tự hương

(Trong mình không mang hoa lan hoa chi mà có hương thơm)

Thật là một nguyên-tắc rất khoa-học về phương-diện sinh-sản, truyền giống giống, vì theo tục xưa, việc tuyển chọn các cung-phi mỹ-nữ cho nhà Vua đã áp dụng phương pháp này.

Thường việc tuyển chọn cung-phi, không kể chi các đại-thần quý-tộc, mà cứ định-kỳ mấy năm có một dịp, các quan địa-phương chọn các mỹ-nữ trong dân-gian để tiến-cống, khi về kinh rồi phải qua một phương-pháp mật, do chính một vị đại-thần và các hoạn-quan phụ-trách.

Thường bắt các mỹ-nữ mặc một bộ quần áo thật dày đi thật mau trong khoảng một dặm, sau đó bị mặt lấy bộ đồ tắm mồ hôi đã ghi tên tuổi của họ, để đồ ít giờ sau, chính vị đại-thần và hoạn-quan phải ngửi, bộ đồ nào hơi không xú-ữế sẽ chọn, bộ nào có hương thơm là mỹ-nữ đó được tuyển đặc-cách và sau này chức-vị sẽ được thăng mau thành vương-phi, vì theo tướng pháp con nói giống

là thông-minh tốt đẹp, mỹ-nhân nào mồ hôi xú-ữế sẽ được trở lại quê-hương.

Sử chép vua Vua Lý-Thánh-Tông, niên-hiệu Long-Thụy Thái-Bình (1054-1072) là ông vua rất nhân-tử, đã chỉ vào Đông-Thiên Công-Chùa mà bảo các quan : Trẫm thương dân như con Trẫm, kẻ phạm nhân ngay gian chưa biết, rét thiếu áo, đói thiếu cơm, lỡ vì thế mà chết thì thật đáng thương quá, rồi tuyển lấy cơm, chăn chiếu phát cho tù-nhân.

Thánh-Tông đã 40 tuổi chưa có hoàng-nam, đi cầu-tử nhiều lần ở các đền chùa, một hôm qua làng Thổ-Lôi Bắc-Ninh người xem đầy đường, có một người con gái, cư đứng nguyên tại chỗ hai đầu không ra xem, vua lấy làm lạ đưa về cung, bà này chính là người có hương thơm lạ, mồ hôi không như thường-nhân, được phong-tới chức Ý-Len Thái-phi, ít lâu sau có thai sinh ra Hoàng-tử Càn-Đức, sau này là vua Lý-Nhân-Tôn, niên hiệu Thái-Ninh, (1072-1127) là ông vua cai trị trên 50 năm một, đệ nhất minh-quân của Lý-triều cả về văn-trị lẫn võ-trị.

Đời vua Lê-Đại-Hành (Lê-Hoàn) triều-định đã bàn nhiều tới văn-học, nhưng sứ-bộ qua lại nhà Tống xin sách vở mãi cũng không được, tuy nhà Tống rất nể các võ-công của Nam-Vương, triều-định phải tỏ ra mình có văn-học, khi sứ-bộ Tống là Lý-Giác qua Việt-Nam (thời vua Lê-Đại-Hành niên-hiệu Thiên-Phục thứ tám (988) cõi thuyền

du ngoạn chùa Sách-Giang, lúc ấy triều-đình ta có nhiều danh-sư, văn-tài uyên-bác như Bồ-Pháp-Thuận và Khương-Việt, nhà vua sai sư Bồ-Pháp-Thuận giả làm lái đò, chèo thuyền cho Lý-Giác, khi du-ng ngoạn, sư Tần thấy hai con ngỗng trời bơi lội dưới nước mới đọc hai câu thơ :

Nga nga lưỡng nga nga

Ngưỡng diện hướng thiên nha

Tức thời sư Thuận ứng khẩu tiếp :

Bạch mao phò lục thủy

Hồng tạo bãi thanh ba

(Hai con ngỗng trời sắc trắng giữa mặt nhìn lên tận trời xa, ý bảo Việt nên hướng về Thiên-Quốc; Lòng trắng phò tương với nước xanh, mái chèo đỏ làm tan làn sóng xanh, vẻ đẹp của sư Thuận hay hơn nhiều, đặc biệt dùng nhiều màu sắc, tỏ chí hùng phò lục thủy bãi thanh ba)

Thế mà phải đợi tới Lê-Ngọa-Triều niên hiệu 1007 mới xin nhà Tống được chín bộ sách là tư-thư và ngũ-kinh để làm nền tảng cho văn-học nước nhà theo Khổng-giáo.

Tuy văn-học đã được chú ý, nhưng phải kê văn-trị mới tới vua Lý-Nhân-Tôn mới tổ chức khoa thi Ất-Mão (1075) có Lê-văn-Thịnh thủ-khoa, năm Bình-Thin (1076) lập quốc-tử-giám và năm Bình-Dần (1086) có Mạc-hiến-Tích thủ-khoa.

Về võ-trị năm 1075 Lý-Thường-Kiệt đem 10 vạn quân

Nam sang tận Trung-Quốc vây Khâm-Châu, Liêm-Châu, Ung-Châu chém tướng 3 ông là Trương-thủ-Tiết, Tô-Đan phải tự dột và sát phạt tới gần 7 chục ngàn quân dân Tống.

Năm 1076 kháng Tống khi quân Tống vào nước ta, Lý-Thường-Kiệt ngăn lại tại sông Như-Nguyệt, quân Tống vì lam-chướng và bị chết trận bốn năm vạn quân đã phải rút về.

Rồi vào bình Chiêm-Thanh, năm 1104 lấy ba châu của vua Chế-Ma-Na phải thua chạy :

Thật là oai-hùng dè dặt khi Nam-quân đã xâm nhập lục-địa Thiên-Quốc, dân Việt ta hãy còn truyền tụng câu ca dao :

Châu châu mà đấu với xe

Tướng rằng cháu té ai dè xe nghiêng

Tiền-bố-ta xưa kia nặng lòng quê hương, vì biết rõ giòng giống và gia-phong của người địa-phương, nên tại các xã văn-vật, ngoại-tộc chỉ có hai đời đã cho lấy nhau cũng vì, hoài thóc ta cho gà người bới, nên mới có câu :

Đôi con đi tù tù lấy nhau

hơn nữa vì địa phương tình cũng thương :

Trêu ta ăn cỏ đồng ta

không muốn con cháu kết hôn nơi xa xăm, nhưng vì lý do môn-dàng họ-dối, hay vì theo tương pháp chọn không được đâu rõ như ý mà phải.

Chỗ gần thời chàng ưng cho

Xa xôi cách mấy làn đò cũng qua

Biết đâu không phải vì sắc, mà chính vì trọng tương pháp và hương thơm của trời theo các cụ biết được.

Lịch-sử Trung-quốc và Việt ta không thiếu chi những chuyện còn truyền tụng lại, sinh quý-tử vì người mẹ hương thơm này, ta cứ suy ra mới thấy, khi người mẹ hân-khi xấu, mồ hôi đầu, nách hôi, huyết-khi của họ sẽ không thể tốt được, khi thai nghén chín tháng mười ngày, thai-nhi trực tiếp chịu ảnh-hưởng sự nuôi-dưỡng và tương-thành của máu thịt ế-tập, làm sao ấu-nhi sau này có thể thông minh hùng-khi được, nên tương pháp coi hương thơm, lấy mồ hôi của người nữ làm căn-bản để xét huyết-nhục di-truyền, thật là chi-lý, nên thu bầm ở phụ-mẫu, tương pháp gọi là Thiên-tiên được tinh-khi tốt, tất nhiên sẽ được Hình toàn mà Thần hoạ, nên thường gọi là :

Con khôn tại mẹ, cháu ngoan tại bà

Tuy nhiên ta phải căn cứ vào tương pháp để luận-dịnh cá-nhân, không nên hoàn toàn y cứ theo thông-lệ nhất định.

Tướng Rồng lại nở ra Rồng

Thù-điu lại nở ra giòng Thù-điu

Vì tuy đất sỏi cũng có chạch vàng, nên bà Ý Lan Thái-phù tuy dân thường vì có hương thơm, cực quý tướng, đã sản-sanh vua Lý-Nhân-Tôn bậc minh-quân đệ nhất văn-võ-trị của lịch-sử Việt. Phải chăng tương pháp thật là khoa-học.

Bình Đỉnh Mậu Kỷ

Bình Đỉnh Mậu Kỷ

Càng trẻ càng hay

Nhờ chưng âm-đức mẹ thầy

Khi-vương đất phát sau này dài lâu.

Tướng Ngũ-Trương là :

Bầu dài

Thân dài

Mặt dài

Tay dài

Chân dài

詩云

瘦眼若形
人見是寒
神真神氣
足光衰冷
內定內不
氣亦氣人
貫官弱間

Diễn-âm

Sáu nhân thần túc nội khí quán

Nhân kiến chân quang định diệt quan

Nhược thị thần suy nội khí nhược

Hình hàn khí lãnh bất nhân gian

Diễn thơ

Người gây thần đủ, nội-khí đầy

Mắt có chân-quang hoạn-lộ may

Ví thử thần suy nội-khí kém

Thế hàn khí lạnh hạo tiền tay

詩云

眉秀
眼無
眉氣
眼伏
勢真
真註
上神
神受
額眉
於顙
運反
反鼻
通凶
凶上
上隆

Diễn âm

Mi tú thế thượng ngạc vận thăng

Nhân vô chân thần, mi phản hung

Mi khí chú thụ ư ty thượng

Nhân phục chân quang quyền xương lang

Diễn nghĩa

Vận hành tại trán được hanh-thông là như lông mày
thanh-tỳ, dưới mày hướng lên, mắt hờ mở mày phản là
hung-họa.

Mày sáng chiếu sang mũi, mắt có thần-quang, lưỡng-
quyền vận sẽ phát đạt.

詩云

顴 橫 眼 突 更 非 好
凶 殘 至 極 殺 人 刀
眉 粗 胸 露 無 善 菓
一 面 冷 笑 奸 計 高

Diễn âm

Quyền hoành nhãn đột cánh phi hảo
Hung tàn chí cực sát nhân đao
Mi thô hung lộ vô thiện quả
Nhất tiên lãnh tiếu gian kế cao

Diễn thơ

Quyền hoành mắt lộ xấu sao
Tâm diện hung-hãn, bọc đao hại đời
Mày thô ức lộ khó chơi
Miệng thường cười nhạt ý người gian-ngoaan

詩云

兩 青 腫 名 蛇 眼
水 目 多 筋 地 閣 头
面 無 純 色 心 最 殘
提 刀 殺 父 毒 冲 天

Diễn âm

Lưỡng mục thanh đồng danh xà nhãn
Thủy đa cân xích địa các tiếm
Diện vô thuần sắc tâm tối tả
Đê đao sát phụ độc xung thiên

Diễn thơ

Nhiều gân đỏ đỏ
Đồng tử xanh xanh
Mắt Rắn đích đánh
Cằm đao giết bố
Địa các nhọn lộ
Tội độ hung tàn

詩 云

眼交三五
光結官十
流長傾左
露久斜右
多恐眉豈
奸堅壓能
盜牢眼逃

Diễn âm

Nhân quang lưu lộ đa gian đạo
Giao kết trường cửu khùng tọa lao
Ngũ quan khinh tả mi áp nhân
Tam thập tả hữu khởi năng đào.

Diễn thơ

Mi đỏ mắt nhân quang lộ lộ
Giao đa cùng ắt sộ vô lao
Ngũ quan lịch méch thế nào
Ba mươi trên dưới tránh sao vận cùng

詩 云

眼型三角
少許富貴
縱然有心
巧作事鬼
奸一鬼樣

Diễn âm

Nhân hình Tam-Giác, my Diếu-Tang
Thiểu hực phú quý bất vi lương
Túng nhân hữu nghĩa tâm diệc quỷ
Giản xảo tác sự quỷ nhất dạng.

Diễn thơ

Mây Diếu-Tang, mặt hình Tam-Giác
Ngấp phải ruồi hướng chút giàu sang
Tánh bất nhân tựa quỷ nhập-tràng
Giả nhân giả nghĩa lòng toàn thâm độc

詩云

眼大眉寬更宜豐
顴高紅垂珠宏富貴
耳肥聲宏富貴享翁

Diễn âm

Nhân đại my khoan cách nghị phong
Quyên cao tu tẩn phối tam nùng
Nhĩ hồng thùỳ châu thân xỉ hường
Thê phỉ thanh hoàng phú quý ông

Diễn nghĩa

Mắt lớn, mày lớn mới phong-khởi hợp tướng đối
xứng, cần được lương duyên cao.

Râu, tóc mai, lông mày đều rậm hợp cách tam-nùng.
Tai hồng, Thùỳ-châu chùng, mới tươi, răng đẹp.
Nếu thân thê đầy đà, tiếng vang chính bậc phú quý

詩云

眼小神少眉輕清
賓淡有起得三微見
額高鼻能幹唇富貴真

DIỄN ÂM

Nhãn tiếu hữu thần mi khinh thanh
Tân đạm tu thiếu đắc tam khinh
Ngạch cao ty khởi thân vi kiến
Tinh cường năng cán phú quý chân

DIỄN THƠ

Mắt nhỏ có thần mi thanh thanh
Mai thưa râu ít đủ tam-khinh
Trán cao mũi thẳng mới xinh
Tinh cường năng cán hiên-vinh một đời

詩云

眼 皮 連 不 停
含 笑 知 眨 誠
面 無 城 是 心 色 壞
心 問 口 郭 氣 問 心

DIỄN ÂM

Nhân bị liên tục trất bất định
Hàm tiếu tri thị tâm bất thành
Diện vô thành quách khí sắc hoại
Tâm vấn khẩu lai, khẩu vấn tâm

DIỄN THƠ

Mắt kia nháy nhỏ liên hồi
Miệng thời lúm tùm lòng ôi chẳng lành
Mặt phảng lị sắc lạnh tanh
Khẩu tâm vấn đáp loanh quanh một mình

詩云

顴 眉 短 最 爲 傷
型 至 顴 骨 更 非 良
眼 中 神 急 心 性 操
官 災 破 敗 禍 自 當

DIỄN ÂM

Quyền cao mi đoản tối vi thương
Hình chỉ quyền cốt cánh phi lương
Nhân trung thần cấp tâm tính thảo
Quan tai phá bại họa tự đương

DIỄN THƠ

Quyền cao mi ngắn chủ hình-thương
Bên tròn bên nhọn lúm tai-ương
Mục-thần lia lịa bất thường
Quan-tai phá bại hết phương tấu-dào

詩云

眉齊與目潤
八格兩聲免
清身必絕晚
修身免絕代

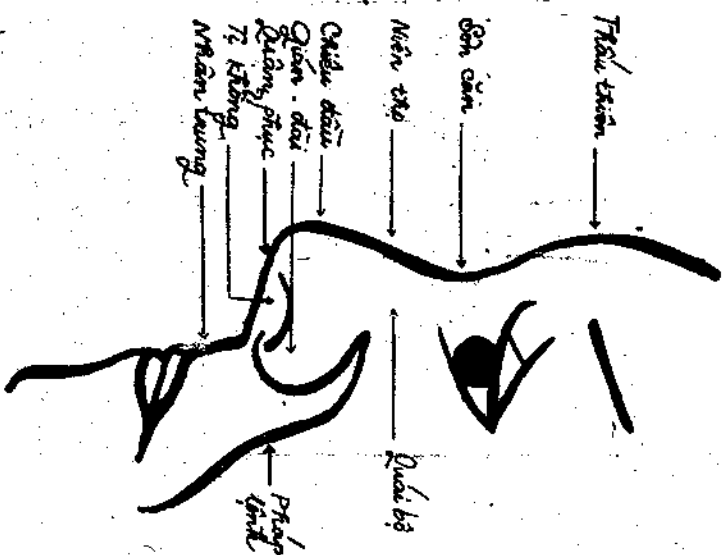
DIỄN ÂM

Mĩ từ dư mục khoát
Nhập cách lưỡng vô ưu
Thanh tể thanh tể lưỡng
Tu thân miễn tuyệt đại

DIỄN THƠ

Mắt lớn mày dài cân đối nhau
Thế là nhập cách khỏi lo âu
Vĩ thứ thanh-âm trong trẻo nữa
Tu thân tích-phúc mãi dài lâu.

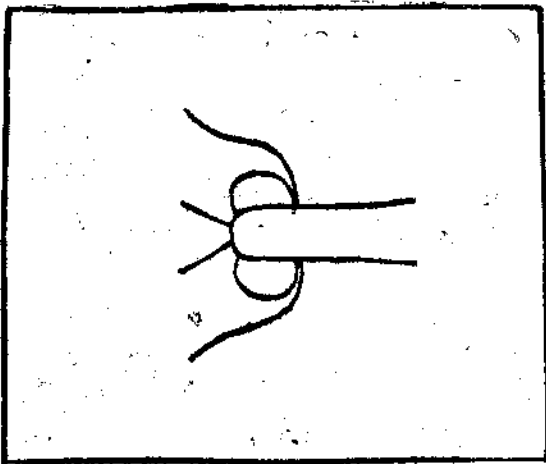
CHƯƠNG II

CHƯƠNG II

THÔNG-THIỆN TỶ

Mũi Thông-Thiên Ngai-vị cao đệ nhất

Hình dạng.

Mũi Thông-Thiên từ Chuẩn-dầu (đầu mũi) cao suốt tới Ấn-đương, ngang hai lông mày, Gián-dải, Định-vệ phả* minh, lỗ mũi không lộ, mũi ngay thẳng không thiên lệch sang tả hữu.

Đặc biệt sống mũi tròn như một cây viết ch lớn, nên có tên là Thông-Thiên

Cát hung.

Mũi Thông-Thiên chủ đại quý-hiền, phải là bạc phi-

thường mũi có mũi này, vì danh-vị tôn cư văn thặng không phải dưới quyền ai.

Mũi này tương đại quý, hưởng phúc lộc thọ trường toàn vẹn, vợ đẹp duyên-biến, ở nữ phái tất nhiên là Hoàng-hậu mà là Hoàng-Hậu nhiếp quyền quốc-gia.

Thiếu-niên đã gặp quý-nhân đương-dục
Tông-Thống Tương-Giới. Thách có mũi này.

Tho Thông-Thiên tỷ

Thông-Thiên cao thẳng hiên ngang
Trai trang Đé Bá, gái hàng Cung-Phi
Thẳng băng như quân viết chì
Cao ngang vừng trán uy-nghi tột vờ

Hỏa-hình ngộ Mộc

Hỏa-hình ngộ Mộc
Tam thập quan thặng
Bay bổng cánh bằng
Cổng-danh quân thế

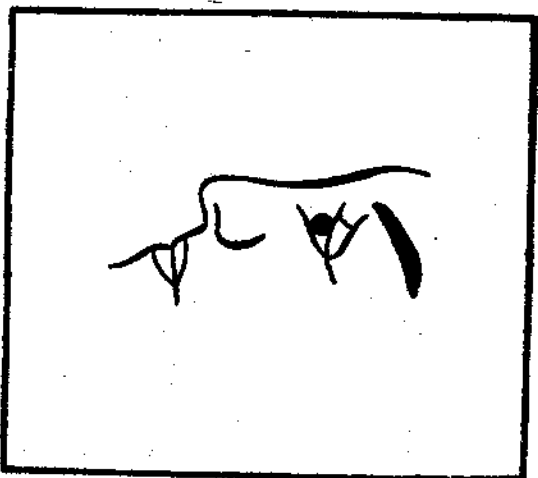
Mũi lệch

Mũi lệch ần nói quàng xiên
Lời vô trách-nhiệm cường-diện khác gì.

THỦ-BẢN TỶ

Mũi Thủ-Bản

Được vợ hiện-thực

Hình dạng.

Mũi Thủ-Bản cao từ ngang lông mày xuống tới Tỳ-chuẩn (đầu mũi) Sơn-căn không bị gãy, Lăn-dải, Bình-tỷ nở nang phần mình, lỗ mũi kín đáo.

Mũi Thủ-Bản gần giống mũi Độc-Dừa và mũi Trục-Bò (ống tre bỏ đôi).

Cát hung.

Mũi Thủ-Bản chủ tình-ôn nhu, được phú cách, tiền tài không hao-tán, quý-nhiên mà thanh-chính, được vợ

Được hạnh hiện-thực.

Mũi Thủ-Bản trong đời không gặp phải đại hung-tai, phòng-hung lại hóa-cát, thường được quý-nhân đề-bạt, được phú thượng quý chi cách.

Thơ mũi Thủ-Bản

Mũi Thủ-Bản trên đời ít có

Sự dở hay tỏ rõ vô cùng

Giản-Ưu, Đình-phong, Sơn-căn sáng sủa

Giàu giữ được của, sang lại thanh-tiền

Nội tướng thực hiện, quý nhân đề-bạt

Thời vận tiến-phát, đa cát thiếu hung

Thường thường phú quý bậc trung

Hình dung tạo-nhà. tấm lòng cao thanh.

Kim gặp Thổ

Hành Kim gặp Thổ

Rất thực rất sang

Mọi việc mưu làm

Hoàn toàn đắc ý.

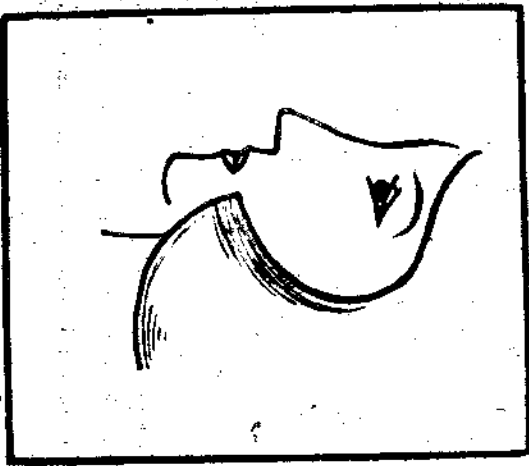
Củ gừng ánh tỏi

Ngón tay thất ảnh-gừng, danh xưng nội-tướng

Giàn dài phong củ-tỏi, thế vị hiển-thê

MŨI DỌC-DỪA

Cương-mu, hiệu-nhân

Hình dạng.

Có tên là mũi Dọc-Dừa vì sống mũi xương-xẩu hơn mũi Thử-Bản, gần như thành góc, ít thịt và giống như dọc của tàu lá dừa.

Mũi Dọc-Dừa gần giống như mũi Thử-Bản nhưng thấp hơn, hai lỗ mũi kín đáo.

Cát hung.

Mũi Dọc-Dừa quý cách không bằng mũi Thử-Bản, linh diệu nhàn, rất khôn ngoan, biết tùy cơ ứng-điến, xử sự cương-như; người có mũi này phần nhiều ăn nói ngọt

ngọt, thường có tài phụ, làm việc gì cũng có hoa-lay, văn-mọc khả, đời dễ thành-tựu, và thường được quý-nhân đề-bai, bâng-hữu giúp đỡ.

Nữ phái không hợp lắm với mũi Dọc-Dừa, vì sống mũi quá xương-xẩu, gần như sắc cạnh, trong đời thế nào cũng phải ăn hận vì tình, hoặc tổng-chung phụ-quản, mặc dầu lấy được chồng khá giả.

Mũi Dọc-Dừa kém quý cách hơn mũi Thử-Bản.

Khí sắc 4 mùa

Xuân xanh xết huyết Tam-đương
Hè nóng tìm hương Ân-đường mà xem
Thu buồn có ảnh Hoàng-quang
Khí tu Địa các, đông hàn trắng phau.

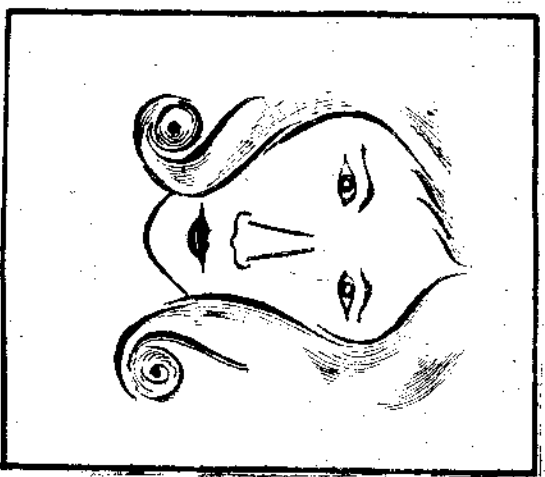
Buổi mắt quặp xuống

Buổi mắt quặp xuống
Lòng dạ u-hoài
Suốt đời toan tính nhỏ nhoi
Đầu tắt mặt tối hơn người nổi chai

TRÚC-BỎ TỶ

Mũi hình ống tre bỏ đôi

Phé quý, nội-tướng đảm-lực

Hình dạng.

Có danh hiệu là Trúc-Bỏ tỷ, vì hình dạng mũi này trông giống ống tre bỏ đôi, toàn thể mũi thấp hơn Thử-Bản tỷ, cao ngang với mũi Độc-Dừa, phần ngang Sơn-cần lớn khoảng 7,8 phần 10 so sánh với đầu mũi; sống mũi tròn hơn mũi Thử-Bản, không xương xẩu sắc cạnh như mũi Độc-Dừa, vì có nhiều thịt che chở, Tỷ-chuẩn (đầu mũi) tròn như mũi Thử-Bản, Giám-đài, Đinh-ủy nó nang đầy bệu, lỗ mũi kín.

Cát hung.

Mũi ống tre bỏ đôi được khen là mũi quý hơn mũi Thử-Bản và Độc-Dừa; tâm tính ngay thẳng, thông minh, biết tùy cơ thừa-thương tiếp-hạ, được hiên-tướng đảm đương thảo vãi, từ túc ít nhưng quý-hiền, gia-đạo hài-hòa.

Mũi Trúc-Bỏ chủ phú cách nhiều hơn, tiền tài xóc-tích, và thanh-quý, vì quý này thường thiên về văn-chương hay thanh danh khác, chứ không trọng về quyền-bính.

Người có mũi Trúc-Bỏ trong đời dù có gặp tai ương, cũng không bị khánh-khiet trắng tay, gia phong vẫn giữ được cốt-cách.

Người mặt Rỗ

Tam Hué là người Rỗ là người bị chứng bệnh đậu, khi lành bệnh thì khắp thân thể và nhất là mặt bị các vết sẹo của bệnh đậu mùa ăn sâu vào thật nhiều.

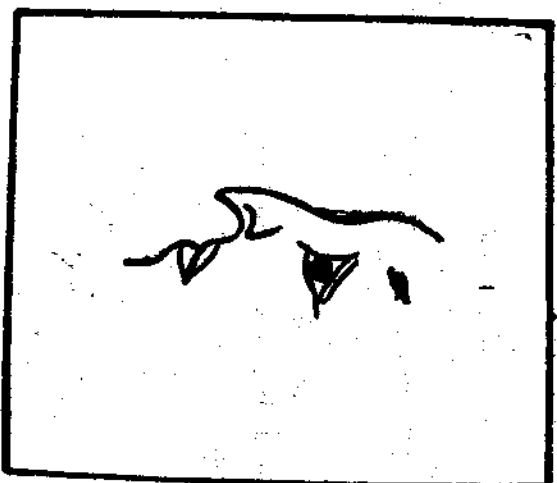
Theo tướng-học là Hình-thương Hoa-cải, rất gan dạ, tính nết ương-ngạnh, một mình một ý không chịu phục-tòng, đời sống thiếu may mắn nên Ca-đạo đã có câu :

Mặt Rỗ tổ gan

UNG-CHỦY TỶ

Mũi mỏ chim Ưng

Cực hiểm ác

Hình Dạng.

Gọi là Ung-Chủy tỷ vì mũi này hình dạng giống như mỏ chim-Ưng, Niên-thò đột khởi, đầu mũi nhọn cong cong như hình lưỡi câu.

Cát hung.

Mũi chim Ưng chủ tâm-tính cực độc ác chỉ nghĩ tới lợi của mình, thật là ích-kỷ hại nhân, hình-khắc lục-thần, trung-niên cũng khá giả, văn-niên phá hại, có phú quý cũng không lâu dài.

Mũi mỏ Ưng nếu thêm Tam-Giác-nhân nữa thời thật đáng kinh sợ, khi gần họ phải hết sức cẩn phòng.

Thơ mũi mỏ Ưng

Xấu thay mũi mỏ Ưng
 Chủ tham lợi bản thân
 Ngoài ba mươi phá hại
 Đại hình-khắc lục-thần

Lê Lùn Rỏ Đen

Các bậc đền-bồi ta thường dầy con cháu để khi chọn bẹn và giao-dịch với đời là.

Nhất Lê nhĩ Lùn

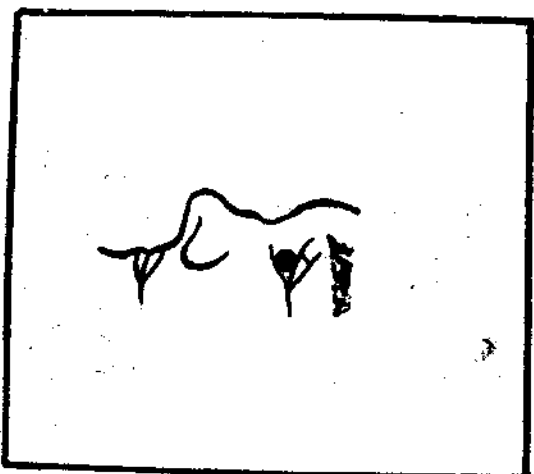
Tam Huệ tứ Hắc

Vậy nhất Lê là người hoặc vì phong-thủy hay huyết-thống thường sinh con cũng lê mất, nhất là hậu-duệ cũng bỏ người tật-ách hay mắc chứng bệnh nan-y.

Mất lê thời tâm tính thế nào cũng giao-hoạt nhưng họ rất thông minh khéo léo,

TAM-LOAN TỶ

Mũi Vàng Ba-Khúc
Lục-thần không nhờ cậy

Hình dạng.

Mũi này sống mũi uốn khúc thành ba vòng nên gọi là Tam-Loan tỷ, Sơn-cần thấp hãm, Niên-thọ xương lộ, đầu mũi hơi nhọn, hai lỗ mũi hơi lộ, không được kín đáo.

Cát hung.

Người có mũi Tam-Loan, thiếu-niên nhiều tai nạn hình-khắc, tới trung-niên đa bại, lại gặp nhiều hung-họa.

Nửa đời trước chưa thành hôn được, dù có phu-thê cũng bị khắc-hại, nhất sinh tàn-khổ lao-lực thân-thể từ-

chí thể nào cũng bị ám-tật.

Tâm tình rất gần, không hợp với thể-nhi, phu-quản' tức chết hoặc tha-bương, hay là con cái phân-ly sinh-nhại, mãn thường không có tử-tức chống gậy tổng-chung.

Nếu hai lỗ mũi kín đáo, hai bên Lan-dài đầy đặn cũng tương phù cách.

Nhưng hai lỗ mũi huyết lớn, Giản-dài mỏng manh chốc sẽ có-hàn.

Thơ mũi Ba-Khúc (Tam-Loan)

Tam-Loan mũi xấu lạ lùng
Bàn lại bên lăm, khúc còng khúc eo
Suối đời đơn độc túng nghèo
Con thuyền ọp ẹp, chống chèo lênh đênh.

✱

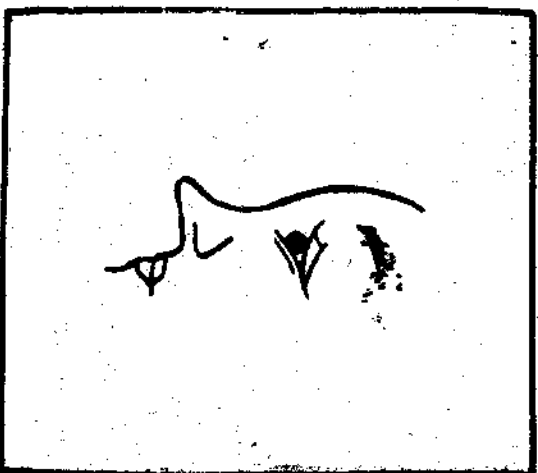
Lục-Tiên tướng là :

Người không biết xấu hổ thẹn thò
Khi đàm-luận cười khúc khích lá loi
Hay cây tai khoe khoe
Ninh họ tàng bốc người
Không quả-đoán, gặp việc không biết tiến-thoái
Thích phê-bình ưa chỉ-trích người.

CÔ-PHONG TỶ

Mũi Cô-Phong

Đa thành đa bại

Hình dạng

Cô-Phong tỷ đầu mũi nhọn mà cao, Niền-tho thoải thoải thấp, Đỉnh-Vé thu gọn cứng rắn vì ít thịt, hai lỗ mũi kín đáo.

Cát hung.

Mũi Cô-Phong ít được nhờ lực-thần, là người tự thân lập nghiệp mà thành, phú-thế tử-tức mệnh mệnh, lý-hương bốn-lầu, trung-niên thành bại bất thường.

Mũi Cô-Phong vì đầu mũi (Tỷ chuân) nhọn đột cao rất cần hai bên Lưỡng-Quyển phong-mãn để tùy tiếp xứng

đôi, nếu Quyền đẹp sẽ học cao, tinh-thông văn-chương, thi-phu, hoặc là cầm kỳ thi họa, tài tình nổi tiếng thanh-quy, thường có tài hoa phụ.

Thơ Cô-Phong tỷ

Chủ nhạc mũi Cô-Phong đột khởi
Bán nhạc kia thấp thỏi le te
Lấy gì giúp đỡ chỗ che
Sự nghiệp ắt nhiều khi thành bại
Tả hữu Quyền viên-phong vừa phải
Cùng triều vào bộ mũi phân minh
Chữ nhân rõ mặt tài-tình
Cầm kỳ thi họa hiển-vinh một đời.

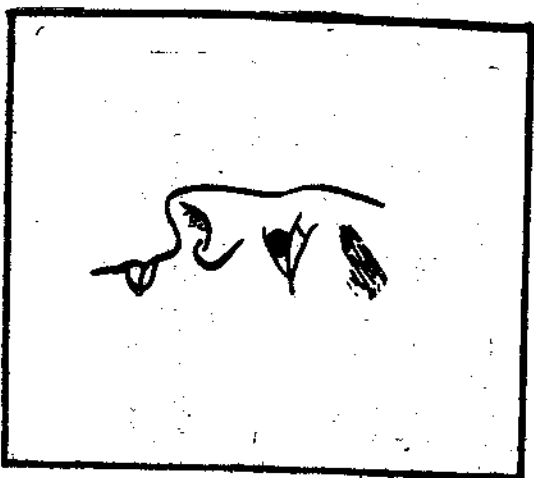

Ngũ-Lộ tướng là :

Răng lộ
Mắt lộ
Mũi hếch
Tai phân
Hầu lộ

KHAI-PHONG TỶ

Mai hưng Gió
Bạc phát suy tàn

Hình dạng.

Danh xưng là Khai-Phong tỷ, vì mũi này rất cao, hai bên Gián-dài, Định-ý nở phình ra, nhưng mỏng manh, lại khuyết liệt, nên gió dễ lọt vào mũi, hai lỗ mũi huyết, có nhiều lông dài thò ra ngoài.

Cát hung.

Khai-Phong tỷ, khi đi lại gió lọt vào lỗ mũi dễ dàng, vì lỗ mũi to nở huyết, nhiều lông dài thò ra, tương pháp ché là thoát-khi hao tài, cho nên dù có làm được tiền cũng bị phá bại.

Khai Phong tỷ chủ tâm tình hiếu-thăng, thường sinh là con nhà gia-phong, tổ-nghiệp sung túc, nhưng cũng bị toàn phá, thiếu-thời đắc chí, trung-niên phát đạt, nhưng không lâu dài, vẫn-niên đại bại.

Mũi này là người nhiều tự ái, đôi khi vì tự ái mà bị binh-khắc húc thân, can đảm hơn người dám làm đại sự, tính tình cương-trực, chỉ khi làm khốn cùng mới trở thành gian hoạt, nên Cu Không đã nói : Phú quý sinh lễ nghĩa, cơ-hàn thiết thân, bất cố hiem-xi, nếu xét cùng kỳ lý, bất cố hiem-xi ở hoàn cảnh cơ-hàn, thì ần cũng nên đại xá.

Thơ mũi Khai-Phong

Gián-ý khuyết liệt đã rồi
Đen dài lông mũi thật loi thôi
Phát như loi bại như hôi
Trung-niên dù khó, già ới thốn càng

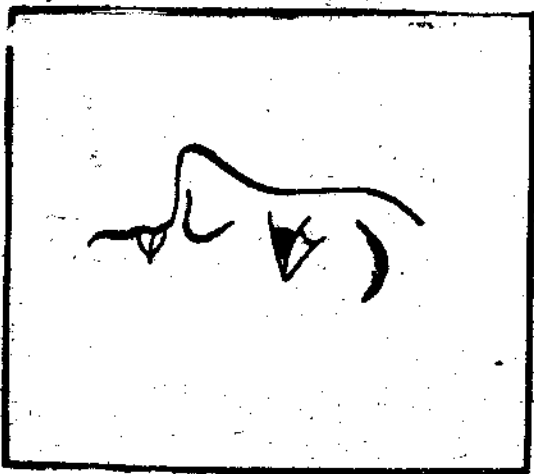
Nhân-trung nốt ruồi

Nhân-trung có nốt ruồi son
Lấy vợ thời dễ, nuôi con nhọc nhằn

LỘC-TY

Mũi con Nai

Phổ quý tâm-tinh từ-thiện

Hình dạng.

Mũi Nai Sơn-cử, Niên-thọ bình thoai, đầu mũi thật
cao, hơi tròn, không nhọn, sắc nhuận, lỗ mũi kín đáo.

Cát hung.

Mũi Nai chủ tâm tinh hiếu-thuân, đa tình trọng nghĩa,
làm việc cần trọng, thường chủ ý y-phục và trang-sức
sao cho thêm phần duyên-dáng.

Mũi Nai là tướng phu-thê hiền-tái, phu-quân quyền,
bình-thê tướng nội-trợ giỏi, nam nữ đều có quý-tử cả.

Mũi Nai tiền tài không hao tán, quý-nhiên một cách
thanh-chinh, tỵ lão-vận cũng còn đại vượng tài vật, mũi
này phùng hung hóa cát, lại hưởng được cách oai thọ.

Thơ Mũi Nai

Mũi Lộc ty đẹp tròn cao lớn
Và Chuẩn-dầu tươi sáng thẳng thiu
Chủ hiền-từ nhân-nghĩa đủ điều
Nội tướng cũng ra chiêu pheng vận
Đã phú quý thăng mình cần-mẫn
Giàu kiếm-cần sang chẳng tham lam
Tuổi trung-niên hoạch phát rẽ ràng
Tới lão-vận tài càng sung túc.

✽

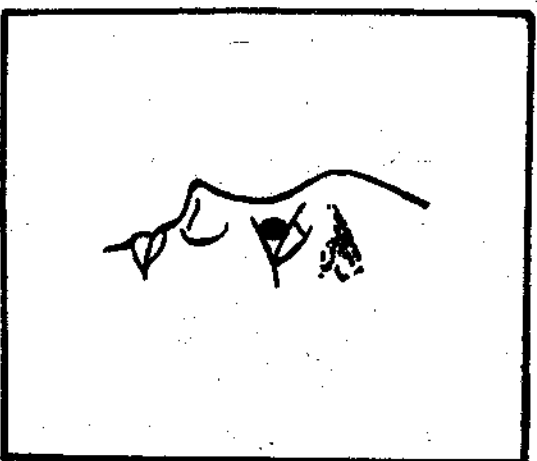
Ngũ-Doãn tướng là :

Thân mình ngắn
Chân ngắn
Tay ngắn
Mắt ngắn
Đầu ngắn

TRƯỜNG-NHƯỢC TY

Mũi Trường-Nhược

Nhất sinh tột-cùng

Hình dạng.

Mũi Trường-Nhược đầu mũi hơi nhọn, trông xương sườn không có thịt, hai bên Lan-dải Đình-vê thu gọn, mỏng manh, hai lỗ mũi lại huyệtch.

Đặc điểm mũi này khác mũi Khai-Phong, vì mũi Khai-Phong có nhiều lông dài thò ra ngoài, mũi này không có lông hay có rất ít.

Mũi này xấu, khi-sắc hăm trệ.

Cát hung.

Mũi Trường-Nhược chủ tâm tình giảo-hoạt, nhất định tột-cùng, thế nào trong người cũng có nội-tật, suốt đời bôn-ba lao-lực, nhưng cũng chỉ là Dã-Tràng xe cát bụi đông, nhọc mình mà chẳng nên công nổi gì, ngay tới lục-thần cũng không cậy nhờ gì được.

Mũi này tất nhiên không được cách đại thọ, nếu được đời mắt đẹp, thời trung-niên cũng phát đạt, nhưng tiền tài cũng bị hao tán hết.

Thơ mũi Trường-Nhược

Náu nương đất khách quê người
Tay làm chẳng đủ hăm nhai mới kỳ
Trường-Nhược tột bệnh nan-y
Sáu thân trông cậy được gì nữa đâu.

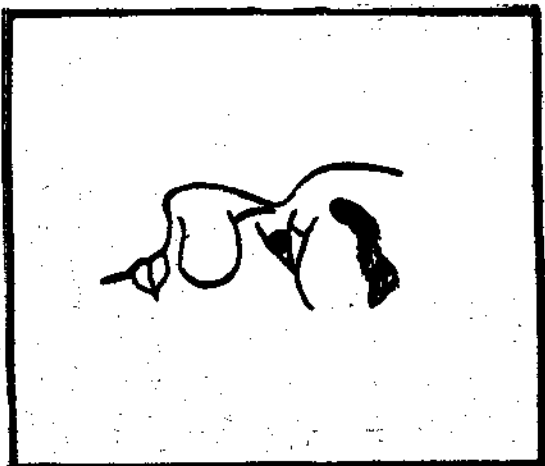
Mũi văn vết

Mũi không văn vết hiếm con
Mũi nhiều vết đẹp lon-son đầy nhà.

SU-TỬ TỶ

Mũi Su-tử

Đội quai bất đắc thiện-chung

Hình dạng

Mũi Su-Tử hình dạng thật đặc biệt, Sơn căn nhỏ, thấp gầy hần xuống, Niền-thọ đột khởi cao vòng lên như hình cánh cung, mũi ngắn nhưng phần dưới to, nhất là Gián-đài Bình-vệ đặc biệt phình nở thật lớn, hai lỗ mũi kín đáo không bị huých

Mũi Su-Tử tương tự như mũi Dê-Rừng.

Cát hung.

1) Mũi nào phần Niền-thọ cao hình thoải thoải, không

đột lên cao như hình cánh cung, mũi hơi dài hơn, mũi này chủ văn-quý, học-thức mà dài quý-hiền, thanh-danh vang-dộng có thể phát tới nhất-phần chỉ quý, hoặc tôn-cư vãng-thăng. Tên theo tướng-học thì mũi này là Thảo-Sư tỹ.

2) Mũi nào Niền-thọ đột khởi cao lên như hình cánh cung, hơi mũi ngắn hơn, chủ về vũ-quyền, có thể phát tới quyền khuyên thiên-hạ.

Tên theo tướng-học thì mũi này là Thạch-Sư tỹ.

Cả hai loại mũi Thảo-Sư và Thạch-Sư đều là bậc can-tướng, đều biết cương-như tiến-thoái, nhưng ngiệt-ngữ thay cả hai loại mũi này khi kết cuộc đều là số bất đắc thiện-chung cả.

Thơ mũi Su-Tử

Thảo-Sư là mũi quan văn

Thạch-Sư quan võ vinh-thắng tột với

Hơn nhau một chút mà thời

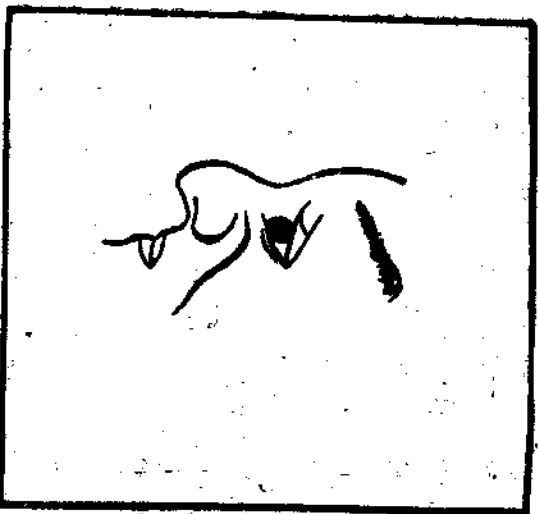
Vô văn tuy phát thiện-chung bất toàn

Sống mũi vẹo tả

Tỷ-lương chẳng được thẳng ngay

Người không tư cách xô xoay lằng nhằng.

HỒ-DƯƠNG TỶ**Mũi Dê-Rừng****Phổ quý song toàn****Hình dạng.**

Mũi Dê-Rừng hình dáng giống mũi Sư-Tử. Mũi lớn
càng lớn nhưng không bung nở quá lớn như mũi Sư-Tử.
Sơ-cần chỉ hơi thấp lõm, không quá gầy như Thạch-Sư
của Sư-Tử.

Đầu mũi tròn hơi hơi hơi nhọn, thường hay có hai
đường Pháp-Lệnh loan dài đẹp.

Cát hung.

Mũi Dê-Rừng nếu khí-sắc quang-nhuần, thời phu thê

Mũi, là-lực hiền-quý, mưu sự đạt thành, rất tinh-
đương-trực lại cần-mẫn.

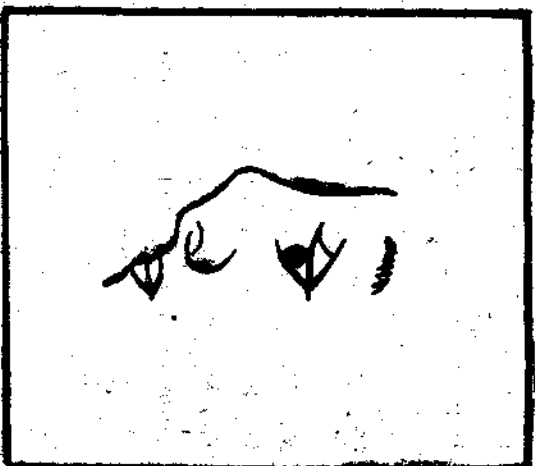
Mũi Dê-Rừng thường là người tay trắng làm nên đại
vực, tướng cách của mũi Dê-Rừng là tiền-vô hậu-vân.
Mang nghiệp từ thiếu-thời, trung-niên đại phát, tới
văn cũng còn vương tài.

Thơ mũi Dê-Rừng

Mũi Hồ-Dương quý hoá thay
Vợ hiền con thảo phúc dày quan to
Tay không gây dựng cơ-đồ
Toàn tài văn-vô, mưu mô tính-tướng.

Thịt nhũn như bùn

Thịt nhuyển như bùn
Mặt lấm tào nhang
Quanh năm đau ốm
Suốt kiếp lấm than

QUÁI TÍNH-TÝ**Mũi Quái-Tính****Nhà đời cô-dộc****Hình dạng.**

Mũi Quái-Tính, Niên-thọ cao đẹp, Sơn-cân khá phong-mẫu, mũi xương xấp vì ít thịt, đầu mũi co rút lại, và như mất đi một mảng đầu, hai bên Giản-dài thu gọn thối xuống chứ không phình nở.

Cát hung.

Bất kể mũi nào nếu mất đi một phần đầu là phá tướng cả, nên gọi là Quái-Tính tý.

Mũi này tuổi ấu-trưởng là con nhà thế-phiệt, thiếu-thời

đi sáng nghiệp, cuối trung-văn sẽ thân-có thể-có, nếu lão-văn thiên về công thương kỹ nghệ cũng còn tạm thời y-thực tức dụng.

Mũi Quái-Tính đặc biệt tâm-tính cô-quái, và thế nào cũng hiếu-dâm.

Thơ Quái-Tính tý

Quái-Tính tý xấu phi thường
Sơn-cân ngang với Ấn-đường dẽ coi
Niên-thọ đột khởi chơi voi
Chuẩn-đầu không có kỳ o là kỳ
Hoàn toàn phá tướng ra chi.

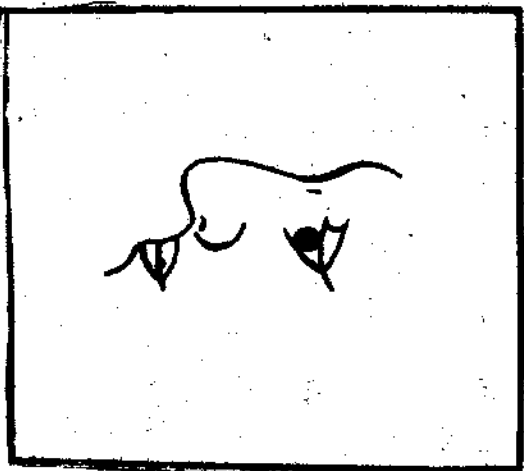
Ngũ-Tiền tướng gồm

Mặt nhỏ
Đầu nhỏ
Miệng nhỏ
Tai nhỏ
Bụng nhỏ

QUẦN-TỬ TỶ

Mũi Quần-Tử

Chú mày hỉn-ih8

Hình dạng.

Mũi Quần-Tử, Chuẩn-dầu (dầu mũi) tròn, hai bên Lan-dài nở nang nhưng thu lại đẹp, sống mũi cao không lộ xương, sắc nhuận sáng không ám trề.

Mũi Quần-Tử tương tự như mũi Huyền-dỗm.

Cát hung.

Người có mũi Quần-Tử thì lương-tâm chính-trực, không khinh kẻ dưới, dám bênh vực người thất-thế, không sợ cường-quyền, nên sự xữ-kỹ tiếp-vật của họ thật

là quân-tử, luôn luôn giữ được chính-tâm.

Uy-và bất năng khuất

Phú-quý bất năng xâm

Bàn-tiền bất năng xiém

Mũi Quần-Tử được vợ đẹp lại hiền-tử, nên gia-đạo cùng với lộc-thần vui sống hòa hài.

Mũi Quần-Tử trung-niên đại phát, suốt đời phú quý song toàn.

Thơ mũi Quần-Tử

Quần tử ty mấy ai dè có

Chuẩn-dầu tròn Gián-Úy cần phần

Sơn-cân thoai thoai có thần

Sắc mũi lại trắng ngần hơn mặt

Mẹ cha sớm liêu bà gia-thất

Nội-tướng càng tài đức hơn ai.

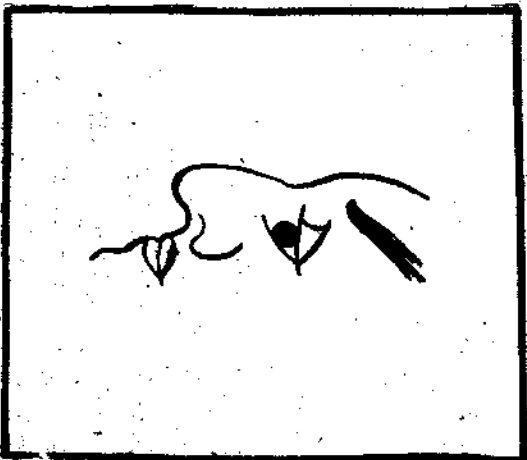
Nhân-tướng vắn vết

Nhân-trung có nốt ruồi son

Lấy vợ thời dể, nuôi con nhọc nhằn,

HUYỀN-ĐỒM TỶ

Môi hình trái Mặt Treo
Can đảm, dám làm dám nói

Hình dạng.

Danh xưng là Huyền-Đồm vì mũi này hình dáng giống như trái mặt treo. Sơn-cần hơi gầy gần giống như Sơn-cần mũi Thạch-Sư, Sơn-cần nhỏ dần dần nương theo sống mũi thoải thoải, cứ to dần mũi lên, phình nở trở ở phần đầu mũi (tỷ-chuẩn) cùng với hai bên Lan-đài, nở nang hơi sa xuống.

Mũi Huyền-Đồm (Mặt Treo) gần giống mũi Sư-Tử và Quân-Tử tỷ.

Cát hung.

Mũi Mặt Treo chủ dũng-cảm, cơ-mưu song toàn, thật gan mật lớn hơn người, thường được vì là toàn thân thì đôn (toàn thân thể như trái mặt) có thể là tay bạch-ốc phát công-hầu, trong đời gặp rất nhiều hung-hiểm, vào sinh ra tử, cũng được đắc thời thành công nhưng rất đa thành đa bại, thế-tương hơi bị hình-khắc.

Mũi này như có nghiệp-dĩ gặp các loại người thì dụ như cách mạng, làm giặc, du-đạo, trộm cướp.

Tâm-tính và cơ-nghiệp của họ phải quan sát kỹ tùy ở phần đầu-mũi (tỷ-chuẩn) nếu đầu mũi đỏ hồng thì tính tình quân-tử, cơ-nghiệp lập nên được chính đáng.

Nếu đầu mũi bị rậm đen thì tâm-tính hơi tiểu-nhân, nên thường vướng vào các sự việc mờ ám, tài-sản gây được không chính đáng.

Vậy nên tùy theo sắc-thai ở phần đầu mũi mà luận tâm-tính và nguyên do hành-dộng liên quan đến phần nghiệp-dĩ của họ.

Mũi này nếu chuyên về Cảnh-sát Công-an hoặc An-ninh rất thích hợp.

Tho Huyền-Đồm tỷ

Nhất sinh lao-lực

Thành bại thời thường

Xếp bút-nghiên theo việc đao-thương
Bôi công danh phát về nghiệp võ
Chín hiềm khác cơn hình vạ
Tâm-sự này biết ngỏ cùng ai
Dở hay cơ-tạo an-bại.

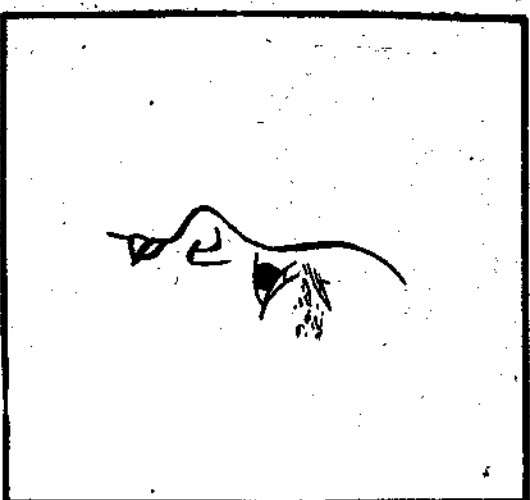

**Đàn bà có có tướng quý sau sẽ lấy
được quý phu và sinh con tốt đẹp.**

- Bì đứng ngồi nằm đoan-trang
- Mặt tròn vành vắn, thân-hình đầy đặn
- Ngũ-quan đều thẳng thắn phân minh
- Tam-đỉnh cân đối (Thiên-đỉnh, trung-đỉnh, hạ-đỉnh)

VÔ-NĂNG TỶ

Mai Bất-Tại
Phát-bại tham dâm

Hình dạng.

Mũi Vô-Năng trông xấu vì đầu mũi nhọn không có
khí-thế, mũi ngắn sắc-trẻ, hai lỗ mũi huyệtch.

Cát hung

Mũi Vô-Năng chủ tình-tình nhút nhát, nhiều khi thời
đến, tay cũng không nắm được, tâm tình ngu-mông bất-
định, không có tài cán nên có danh-xưng là Vô-Năng Tỹ.

Gia-nghiep hao tán, vợ con hình-khắc không ra gì cả,
trung-niên dễ bị nội-tật, đau-bệnh lâu dài hoặc bị hình-

thương từ-chi, ưa cờ bạc đồng chơi và lưới biếng.

Nếu được hai mắt cỏ thần-quang thời trung-niên cũng phát đạt nhưng không lâu dài.

Thơ mũi Vô-Năng

Ngán thay cái mũi Vô-Năng

Xui nên mọi việc lằng nhằng bấy nay

Lờ rờ phá bại sao đây

Người đời tay trắng tay là thường.

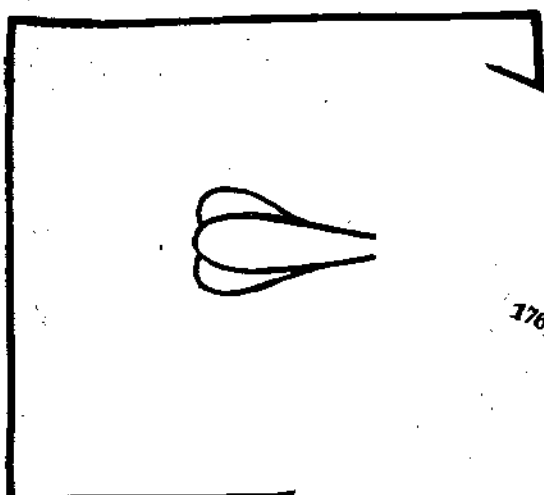
*

Người Lùn

Người Lùn là người tâm tính cương-bạo, mao-hiến không sợ hiểm nguy, mưu tính những công, việc lớn chó không thêm làm công việc nhỏ mọn như lùa đảo vật, gian vật hoặc du-đảo nhỏ, nhưng cướp thì cướp lớn, lùa đảo ai cũng xếp đặt quy-mô, mưu-tri thâm-sâu để được đại sự.

Nếu dẫu người không đoan-chính đi đứng ngả nghiêng hoặc mắt-lộ khẩu-khuyh, mũi lệch thời không thành đại sự.

176

Hình dạng.

Mũi Cũ-Tỏi dài, bắt đầu từ ngang Sơn-cần nhỏ gần giống như mũi Mạt-treo ở phần ngang hai mắt giao-nhau, nhưng mũi Cũ-Tỏi thoải cao tới đầu mũi không phải to cao như mũi Mạt-Treo, Đầu mũi và nửa phần sống mũi dưới hình như một ánh tới lớn. hai bên Lan-dải như hai ánh tới phụ ghép lại. Trông toàn thể như ba ánh tới hợp lại.

Cát hung.

Mũi Cũ-Tỏi, tính nét hơi khác-nghiệt, nhiệm-nhật kín-

mìn, thiên-thời tàn khốc, trung-vận cần-mẫn. nếp, sông
nặng nhất chặt bị, kiến tha lâu đây tỏ, không hoang tàn
mà sền nhứt, đôi khi vì quá sền nhứt thành ra hà-tiện, hậu
vận khá phú cách, nhưng mũi Cù-Tỏi hơi khác phụ-mẫu
và huy-nh-đề.

Tứ Hắc

Tứ Hắc là người mặt đen nhưng đen như chấm đồ,
ta thường diễn tả người giàn uất như : giàn uất mặt đồ
phùng phùng, giàn uất mặt xám xanh lại, vậy Tứ Hắc
là đen như xám xanh lại.

Đen xám xanh của Tứ Hắc không đều, các sắc này cứ
ăn-khuất vào nhau trên khuôn mặt, đen này tiền-bối tả
ché là đen mừng-hóng.

Tứ Hắc là người nhiều mưu-trí thâm-độc, gian-hiểm
hành-sự đơng-đông kích-lầy, gài bẫy lừa người, họ ưa
thích gian-phi kiện-tụng, có thể làm cả việc sát-nhân mà
lâm-hồn không rung động, càng nguy hiểm nếu họ cứ
cười cười nhợt.

Chính là : Ngoài mặt thơn thớt nói cười

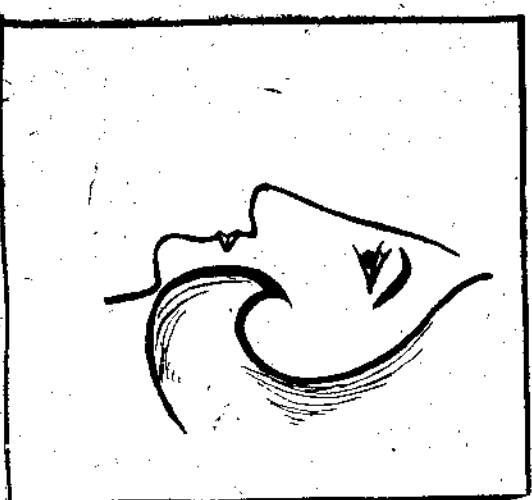
Mà trong nham hiểm giết người không dao

Nên phân biệt người đen bóng đều, đôn quang nhuần
là tướng phú quý. Đen này là đen đôn da bánh Mát.

PHỤC-TÊ QUÂN-ĐÌNH TÝ

Mũi Tê-Giác

Thông-minh cương-ngạnh

Hình dạng.

Mũi Tê-Giác từ Sơn-căn tới đầu mũi hình dáng gần
giống như mũi Ông-Tre bờ đôi, hai lỗ mũi kín đáo, nhưng
đặc biệt mũi này cứ tiếp tục hiện mãi từ Sơn-căn qua
Ấn-đương lên trán tới nửa trán mới tạn biến vào trán.

Cát hung.

Căn cứ vào sách Y-học Đông-Phương, con Tê-Giác
có một sừng mọc ở giữa trán, trong sừng của Tê-Giác có
nhiều lỗ nhỏ ăn thông bên trong, trước khi uống nước,

sừng chằm xuống nước, tức thì khí-lực của Tê-Giác phát ra làm cho mặt nước trong sạch, nếu nước đục Tê-Giác linh-cảm thấy bỏ đi uống nước nơi khác.

Mũi Tê-Giác chủ rất thông-minh, tinh-tưởng, tinh-tinh hơi cương-hiêm, học hành thành, nhưng trong-ngạnh đối khi vì kiên-bỉ người mà thành cô-độc.

Mũi Tê-Giác khắc phu-thê huynh-đệ thế nào cũng muốn phu-thê tử-tửc, trong đời đa thành đa bại.

Mũi Phục-Tê Quân-Đình chủ quý nhiều hơn phú, nhưng tâm-hồn không được thanh thoi, vì hoài-bão lớn nhưng không được thanh-từ nhiều.

Tướng trẻ sơ-sinh khó nuôi

Thân mạih to, đi thót dậm lại

Người mềm nhũn

Mắt trông đen như hạt đậu

Da đầu mỏng quá căng

Mắt lớn như không có sống mũi

Môi quá mỏng sắc lợt

Đầu to cỡ nhỏ

Bụng to ngực nhỏ

Không có lông mày

LUẬN VỀ MŨI

Mũi là bộ phận trung-trong quan trọng, mũi là phủ-khố, là kho tàng chứa của cải, biểu-hiệu danh-vị của con người.

Hai bên Gián-đài Đình-vé to nở, lỗ mũi kín đáo không bị huyệtch, vì như cánh cửa kho tàng, có khóa bảo-hiêm chắc chắn, nên được sống mũi (tý lương) cao đoan-chính nữa là người có danh-vọng, làm việc quả-đoan, tiền tài sức-tích.

Sống mũi rất kỳ vòng lên ba khúc (Tam-Loan tý) là người thường bị hình-thương tai nạn, sống mũi cắt khúc là khi không thông nên thường có bệnh nội-thương, mũi rất kỳ nghiêng lệch, hoặc vết sẹo nằm ngang, là người tà gian, tâm-tình không đoan-chính, thế nào trung vận cũng phá bại, mũi nhiều vân vết đỏ thời đông-tầu tây-tri.

Mũi cao ngang với Thiên-đỉnh, danh vang hiển-quý, sống mũi không xương, thấp hãm, hai lỗ mũi huyệtch giữa lên trời bất tài yếu-triết.

Hai bên Gián-đài Đình-vé lép, huyệtch nghèo nàn tiền tài tán bại, kết quả không giữ được.

Đầu mũi (tý-chuẩn) nở tròn, tâm-hùng tinh-dũng, đầu mũi kỳ quặc xuống như mỏ chim Ưng (Ưng-Chủ tý) tâm-tính ác-độc, mũi mặt-treo (Huyền-Đóm tý) ưa mạo

hiếm, đa thành đa bại.

Đầu mũi bị sứt mẻ một phần, tâm tính cô-quái cô+
độc mà nghèo.

Mũi thiên tả sang tả cha mất trước, lệch vẹo sang hữu
mẹ chết trước.

Mũi nhòm miệng, là Thổ khắc Thủy, hậu-vận phá bại
cô-độc.

Tướng hiểm con và Ai-bì

Mắt sâu hoắm

Ngoa-tâm thấp hằm

Chỉ có 1 Lưỡng-quyền

Mũi dẹt cao mà các bộ-vị khác đều thấp

Lông mày và tóc mai cùng thưa

Đầu to mặt nhọn hoắt

Đầu nhọn trán lép

Trông đen vàng tóc đỏ

Mắt lớn, mũi nhỏ

Trán nhiều vân vết ngang dài

詩云

腹似蝦蟆眼視斜
貪求無壓眉交加
三陽青暗準肉少
莫測心機陰毒家

Diễn âm

Phúc tự hà mô, nhãn thị tả
Tham cầu vô yếm mi giao gia
Tam dương thanh ám chuẩn nhục thiếu
Mạc trắc tâm cơ âm độc gia

Diễn thơ

Bụng bự ảnh ương mắt liếc xàng
Lý thêm lộng đáy khó ngửa ngồn
Chuẩn-dầu ít thịt Tam-dương hằm
Khó hiểu tâm mòng dứa độc ngầm

詩云

眉 忌 一 高 又 一 低
 兩 眼 型 狀 不 相 似
 若 再 耳 反 鼻 帶 曲
 貧 苦 一 生 富 區

Diễn Âm

Mi kỳ nhất cao hựu nhất đê
 Lương nhân hình trạng bất tương tự
 Nhược tái nhĩ phản tỷ đới khác
 Bàn khổ nhất sinh phú khu khu

Diễn nghĩa

Hai mắt hình thù khác hẳn nhau
 Cặp mày bên thấp với bên cao
 Mũi gập khúc lại thêm tai phàn
 Kịp-trần gặp đủ chuyện tiêu-táo

詩云

額 高 須 要 眉 勢 上
 眉 目 宜 秀 鼻 氣 揚
 鼻 運 先 察 眉 心 顧
 眼 照 兩 顴 氣 雙 雙

Diễn Âm

Ngạch cao tu yếu mi thế thượng
 Mý mục nghị tú tỷ khí dương
 Tỷ vận tiên sát mi tâm cở
 Nhân chiếu lương quỳên khí song song

Diễn thơ

Vàng trán cao lông mày chỉnh chéo
 Mày mắt xinh như mũi khí dương
 Hai mắt chiếu tỏa lương-quỳên
 Xét vận mũi cần xem mũi trước

詩云

鼻有三鷹嘴陰司鬼
有似尾下垂或上似
眉嘆下人心毒似蛇
嗟

Diễn âm

Ty hữu tam loan âm ty quý
Hình tự Ưng-chủy trác tâm tủy
Mĩ mao hạ thủy hoặc thương thụ
Ta thân nhân tâm độc tự xà

Diễn nghĩa

Mũi ba khúc quý âm-ty
Như hình Ưng-chủy mỏ thì thiếu xương
Lông mày rủ xuống rãnh lên
Độc như rắn rết hiền-lương nơi nào.

詩云

山根斷兮眼須長
眉堅印殺亦無傷
枕骨豐滿準圓起
地閣朝元近帝王

Diễn âm

Sơn-căn đoạn hề nhãn tu trường
Mĩ thụ Ấn sát diệt vô thương
Trẩm cốt phong mãn, Chuẩn viên khởi
Địa các triều nguyên cận đế vương

Diễn thơ

Sơn-căn gãy gập mắt nên trường
Mày dựng Ấn mỏn cẳng ít thương
Chuẩn đầu, trẩm-cốt phong sương
Triều nguyên Địa-các quân-vương cận đế

詩云

天庭豐滿又高開
最忌眉惡眼神衰
如再鼻氣不貫頂
萬事難成初年災

Diễn âm

Thiên đình phong mãn hựu cao khai
Tối kỵ miy ác nhân thần suy
Như tái ty khí bất quán đỉnh
Vạn sự nan thành sơ niên tai.

Diễn nghĩa

Thiên đình đầy đặn uy nghi
Chin hiềm miy xấu thần suy thế nào
Khí mũi chẳng suốt lên cao
Trăm điều thất bại nhảm vào sơ-niên.

TƯỚNG BẮT ĐẶC KỲ TỬ

Đông-Chu liệt-quốc có ghi lại : khi Sở-Thành-Vương còn là Hoàng-Tử cùng với Thành-Đắc-Thần và Đẩu-Nghi-Thần thuở tâm thương, có người kỳ sỹ là Duật-Tử ở ấp Phàm xem tướng nói với cha con Vi-lê-Thần và Vi-Giả : Hoàng-Tử sẽ cực quý ở ngôi vạn-thắng, Thành-Đắc-Thần và Đẩu-Nghi-Thần sẽ là tướng quốc đại quý cả, nhưng cả 3 có tướng tam-dinh ngũ-nhục thiên-là, tuy quý nhưng cả ba sau này đều bất đắc kỳ tử.

Sau đó ít lâu hoàng-tử giết anh ruột Hùng-Bì cướp ngôi Thái-Tử xưng hiệu là Sở-Thành-Vương, khi lên ngôi vì nhớ lời đoán tướng-mạng của mình và 2 cận thần, nên ban cho Thành-Đắc-Thần và Đẩu-Nghi-Thần mỗi người một miền-tử-bái.

Thành-Đắc-Thần là tay cực vũ-dũng, có tài điều-binh khiển-tướng, được phong chức Lệnh-doãn (tướng-quốc) cùng với Đẩu-Nghi-Thần đại-tướng, cầm binh đi đánh giặc nước Tần, tuy đại tài về binh-hệ, nhưng tình khi ngang-ngangh kiêu-ngạo, khi lâm trận bị Tần-văn-Công dùng kỳ-mưu vây đánh cho đại bại, quân-sĩ bị cầm tù tử-chiến quá nửa, Thành-Đắc-Thần cùng với Đẩu-Nghi-Thần cảm thấy xấu hổ rút quân về đóng-tại thành Liên-Cốc không muốn về kinh, con là Thành-Đắc-Tâm biết ý cha vì lòng trung-dũng thế nào cũng tự-sát, mới vào bàn với cha, xin về yết kiến Sở-Thành-Vương xem ý kiến ra sao, khi Thành-Đắc-

Tâm bệ kiến Sở-Thành-Vương, vì thành-kiến sẵn của nhà làm tướng tàu rằng : Cha của hạ-thần bái trần cho thần về triều tàu-trình Đại-Vương xin chui thọ-hình để mình, phép nước.

Sở-Thành-Vương trong lúc nóng giận trả lời : Luật nước Sở đã có từ trước, kẻ bái trần nên tự-xử đừng để bần-giơm ta, sau đó có Vi-Lã-Thần trước kia cũng được biết lời đoàn tướng của Duật-Tỷ, mới vội vàng vào tàu với Sở-Vương về miễn-tử-bài của nhà Vua và phân-trình ; Muốn quân dễ kiếm, một tướng khó tìm, Thành-Đặc-Thần tuy đại tài binh-bị, nhưng quá cương-đứng, nếu được một người co-mưu phụ-tá cho thời mỗi thú của nước Tấn khó chi không trả được, và Đại-Vương muốn thu phục nước nào mà không được.

Sở-Thành-Vương chợt nhớ lại, mới ra lệnh cho quan Đại phu Phan-Lông và Thành-Đặc-Tâm tới Liên-Cốc thành tha mạng cho Thành-Đặc-Thần, Đẩu-Nghi-1 hân và các tướng khác, nhưng khi tới Liên-Cốc, Thành-Đặc-Thần đã rút gươm tự-sát nửa ngày rồi, còn Đẩu-Nghi-1 thần lấy thừng treo cổ tự-tử, nhưng thân-hình béo mập quá nặng, dây đứt nên Phan-Lông và Thành-Đặc-Tâm kịp cứu sống lại, Thành-Đặc-Tâm cùng với các tướng tâm-liêm xác cha chôn cất, Đẩu-Nghi-1 thần tháp tùng Phan-Lông về kinh lạy tạ Sở-Vương.

Sở-Thành-Vương có người con trưởng là Thương-

Thần muốn lập làm Thái-tử, mới hỏi ý Đẩu-Bột tàu : Nếu Sở ta mấy đời nay đình-lệ vẫn lập con thứ không lập con trưởng và thần xem tướng-mạo Thương-Thần mới củ, gần mâu đồ ngẫu, tiếng nói như tiếng Beo, tình nói theo tướng-pháp là người tàn nhẫn, nay bệ-hạ yếu mất lập nên, mai phải truất-phế, thế nào Thương-Thần cũng làm phản, xin bệ-hạ suy nghĩ, Sở-Thành-Vương không nghe lời Đẩu-Bột lập Thương-Thần là Thái-tử, sau vì nhiều điều ngộ nghịch của Thương-Thần, nhất là Thương-Thần đã dùng gian-kế tàu với Thành-Vương là Đẩu-Bột ăn của lễ đối-phương mà rút quân, không tàn lực đánh Tấn đã trái lệnh phụ-hoàng, vì Thương-Thần vốn ghét Đẩu-Bột không thuận để-cử mình làm Thái-tử, lại đem phạ về tướng-pháp của mình với phụ-thần, vì làm lỡ bắt Đẩu-Bột tự-sát là người rất thần, nên sau đó vì lòng thương Đẩu-Bột lại biết rõ là quỷ-kế của Thương-Thần, nên Sở-Thành-Vương có ý phế bỏ chức Thái-tử, giết Thương-Thần để trừ mối loạn sau này và lập con thứ là Công-tử Chưc, nhưng việc tiết-lộ cung-nhân có kẻ báo tin, Thương-Thần ngăn ngự mới hỏi ý kiến Thái-phó Phan-Sùng thừa : Em gái của Đại-Vương là Giang-Yu lấy chồng ở đất Giang, về chơi đã lâu ngày ở trong điện, tất biết rõ việc này, nếu Thái-tử muốn biết thực-hư, xin mời Giang-Yu sang chơi thiết tiệc, trước giả vờ thân mật, sau tỏ vẻ khinh bỉ, đến nói gần gũi thân mật, Giang-Yu hỏi hai ba lần mà Thương-Thần không thêm trả lời, cứ ngẩng mặt đi nói truyện với cung-nữ hầu rượu, Giang-Yu trông

kể mới đứng bật lên chửi nặng : Mày chết đến nơi rồi, nay mai Công-tử Chức sẽ là Thái-tử, sức mấy mà mày còn dám khinh ta.

Thương-Thần mới vội xin lỗi và liền đưa Giang-Vu, sau đó mới tình kể với Phan-Sùng nói : Thái-tử là huyênh-tường sao phải phục-tùng em là Chức, dù có trốn đi để toàn mạng cũng chỉ thêm nhục, có một thần-cơ không biết Thái-Tử có thuận không, rồi ghé tai nói nhỏ.... chính là đại sự đời họa ra phúc húc cấp thời này đó.

Ngay đêm ấy Thương-Thần, Phan-Sùng cùng với một số quân-sĩ nài nịt gòn ghề mang binh-khí vào cung. Phan-Sùng đưa thất-lương cho Sở-Thành-Vương bảo tự-xử vì nước không thể có hai vua, vả ông đã ở ngôi 46 năm rồi, nên truyền ngôi Thái-Tử, đến nói Sở-Thành-Vương xin chờ cho món châu gấu chín để được ăn một miếng cũng không được, vì Thương-Thần sợ tri-hoãn, quân-cửu-viên tới sẽ hư việc.

Thế là Sở-Thành-Vương phải tự giải-kết cuộc đời mới ngửa mặt lên trời khen tướng-pháp của Đẩu-Bột là giỏi, ta không nghe lời nên tại và này,

Giang-Vu tự tình, vì tại mình tiết-lộ mà anh phải chết nên cũng chết theo.

Thương-Thần lên ngôi, hiệu là Sở-Mục-Vương, phần Đẩu-Nghị-Thần vì chịu nhiều ơn nặng của Sở-Thành-Vương

một tìm cách phục thù, không may cơ mưu tiết-lộ, bị Sở-Mục-Vương sai quan Tư-Mã Đẩu-Việt-Tiền bắt Đẩu-Nghị-Thần giết đi.

Tướng pháp của Duật-Tự thật là ứng-nghiem, cả ba công đại quý-hiền và cùng bất đắc kỳ tử cả, nhưng lẽ trời là thế.

Oan oan tương báo

Thiên vông khỏi khỏi, sơ nhi bất lâu

Vì Sở-Thành-Vương đã giết anh là Thái-Tử Hùng-Bi đề cướp ngôi, cũng như nghiệp làm tướng của Thành-Đắc-Thần và Đẩu-Nghị-Thần bất đắc kỳ tử, biết đâu cũng chỉ vì:

Nhất tướng công thành vạn cốt khô

Tướng pháp quả là linh-diệu, giúp ta biết cách-vật suy-tư đề cương-như tiến thoái trong môi-lãnh-vực thắng-trảm của cuộc đời.

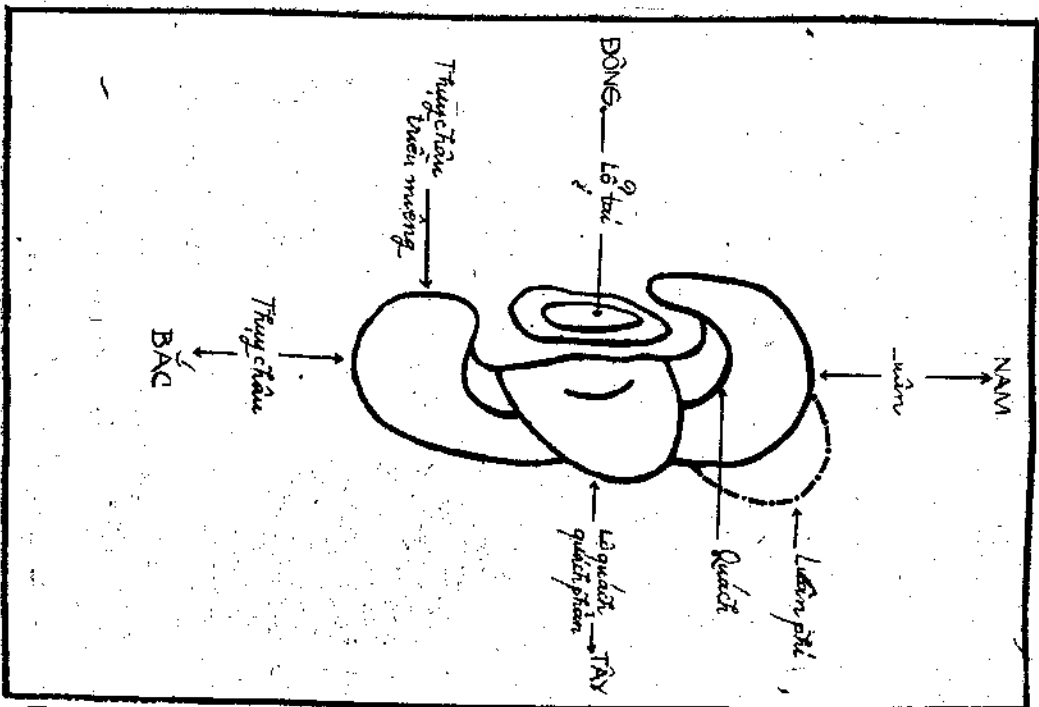

Chưa nói đã cười

Vô-duyên chưa nói đã cười

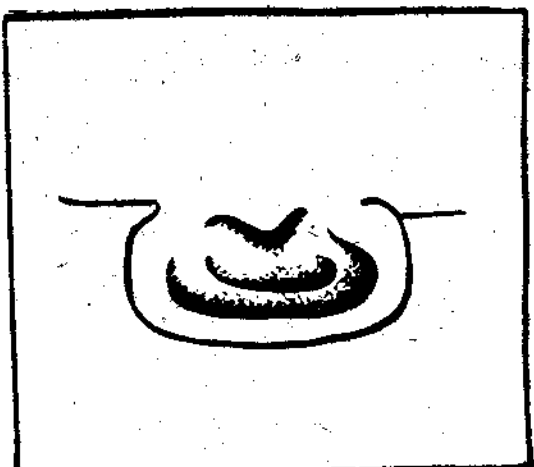
Những người thế ấy là người lẳng lơ

CHƯƠNG III

TƯỜNG PHÁP AO BÍ DIỆN TƯỜNG HỌC 185

KIM NHỊ
Tai Kim-bình
Phú-quý

Hình dạng.

Tai hình Kim hơi vuông vuông tròn tròn, năm cao quá lông mày, vành tai nhỏ rắn chắc, Thủy-châu lớn vừa phải.

Tai Kim-bình trông thật xinh, vành tai và quách-bộ phảo-minh.

Đặc điểm nhất để phân biệt là tai trắng hơn mặt thời là tai Kim-bình.

Cát hung •

Người có tai Kim-hình thông-minh, tinh-tướng siêng năng công việc, tâm-lĩnh cương-nhu tùy thời, rất khá về văn-học.

Nếu tai Kim-hình phối hợp với mặt vươngng sẽ đại phú quý, văn-võ song toàn.

Nếu phối hợp với người Mộc-hình thời văn-niên cô-khở.

Thơ Kim-nhi

Kim-nhi đứng với Kim-hình

Phú quý và lại thông-minh hơn người

Khắc con hại vợ lòi thối

Hợp với hình Hỏa suốt đời bản-cô.

Tướng hiểm con và Ai-bì

Mũi bị nhiều văn vết

Góc miệng nhiều văn vết

Mặt trắng như đôi phần

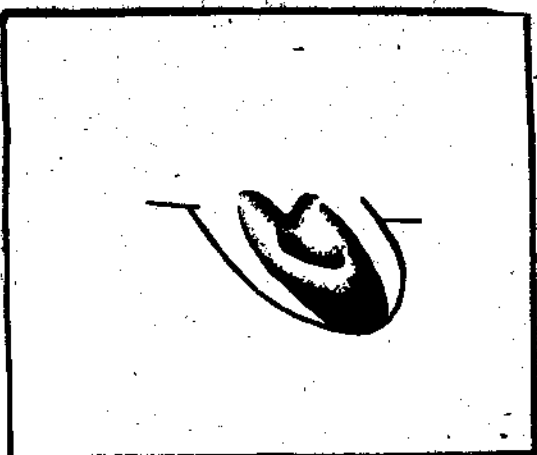
Bộ sinh-thực vô mao

Mao của sinh-thực mọc ngược

MỘC-NHI

Tai Mộc-hình

Phá-tố lý-tông

Hình dạng.

Tai Mộc-hình vành tai mở rộng ra ở phía trên, phẩy dưới thu lại, tai Mộc-hình mỏng, thùi châu bé nhỏ, trong tai không ngay chính.

Đặc điểm lỗ tai không có lông là tai Mộc-hình,

Cát hung.

Tai Mộc-hình ấu-thời là con nhà gia-phong, khá giả.

Nếu bị trán nhọn nhỏ ra là Hỏa khắc Kim, rất hại

cho tai, ngoài mười lăm tuổi trở ra sẽ bị hình-khắc, phá tổ lý-tòng, thiếu-niên bệnh nan.

Tai Mộc-hình hợp với người Hỏa-hình và Thủy-hình, trung-niên và vắn-vạn sẽ phát đạt,

Tai Mộc-hình kỵ phối với người Kim-hình.

Thơ Mộc-nhi

Mộc-nhi thật ngắn cho tai

Quách-luân tương phản dễ xài được đầu

Lại thêm chẳng có Thủy-châu

Tỷ ngộ không thẳng, dưới đầu chẳng ngay.

Tướng hiểm con và Al-bi

Âm-nang không nhìn theo

Thịt bệu nhìn

Da mặt sần lên như vỏ cam vỏ quít

THỦY-NHI

Tai Thủy-hình

Phú quý

Hình dẹt.

Tai Thủy-hình lớn dầy, nằm cao hơi lóng mảy, sắc trắng Thủy-châu lớn, quách bộ (vành tai trong) nhỏ, lỗ tai nhỏ là tai Thủy-hình.

Cát hung.

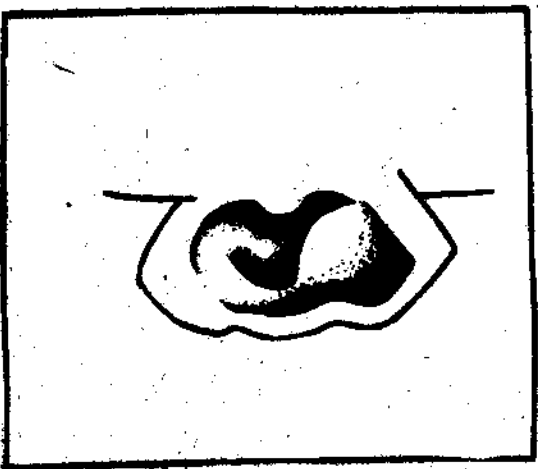
Người có tai Thủy-hình học-văn xuất chúng, cơ-nghiệp lớn lao, phú quý song toàn.

Nếu phối hợp với người Kim-hình thì đại quý, nhưng nếu tai Kim-hình ở người Thổ-hình và Hỏa-hình lại kỵ.

HỎA-NHI

Tai Hỏa-hình

Cổ, thọ

Hình dạng.

Tai Hỏa-hình, vành ngoài (luân) và vành trong (quách-bộ) hơi lõ, phần đầu tai nhọn.

Tai Hỏa-hình dài, sờ vào vành tai rắn cứng, nằm cao hơn lông mày.

Cát hung.

Người có tai Hỏa-hình bốn ba lao-lực, tâm-tính cò-quái, thường điều-ngoa giáo-hoạt, hình khác thể-tử, không hòa-hài với họ hàng tuy quý-cách nhưng cò-dộc.

THỦY-NHI

Tai Thủy-hình

Phú quý

Hình dạng.

Tai Thủy-hình lớn đầy, nằm cao hơi lõng mày, sắc trắng. Thủy-châu lớn, quách bộ (vành tai trong) nhỏ, lỗ tai nhỏ là tai Thủy-hình.

Cát hung.

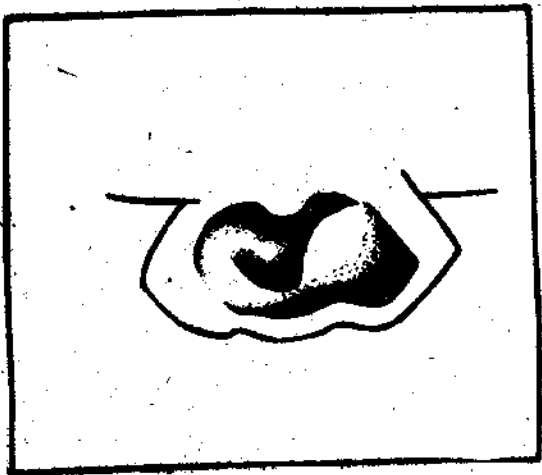
Người có tai Thủy-hình học-văn xuất chúng, cò-nghiep lớn lao, phú quý song toàn.

Nếu phối hợp với người Kim-hình thì đại quý, nhưng nếu tai Kim-hình ở người Thổ-hình và Hỏa-hình lại kỵ.

HÒA-NHI

Tai Hòa-hình

Cô. tho

Hình dạng.

Tai Hòa-hình, vành ngoài (luân) và vành trong (quách-bộ) hơi lõ, phần đầu tai nhọn,

Tai Hòa-hình dài, sờ vào vành tai rắn cứng, nằm cao hơn lông mày.

Cát hung.

Người có tai Hòa-hình bốn ba lao-lực, tâm-tính cô-quái, thường điều-ngoa giáo-hoạt, hình khắc thế-tử, không hòa-hải với họ hàng tuy quý-cách nhưng cô-dộc.

Tai Hòa-hình ở người Kim-hình thời yên hàn. Nếu ở người Hòa-hình và Mộc-hình thời trung phú quý.

Thơ Hòa-nhi

Tai Hòa hơi nhọn bên trên
Quách luân lõ lõ cứng bên dài thò
Tuy phú quý mà đơn-cô
Hợp hình Kim, Thủy ít lo yếu hàn
Phối hợp với Hòa-hình nhân
Rờ ràng phú quý vào tuần trung-niên.

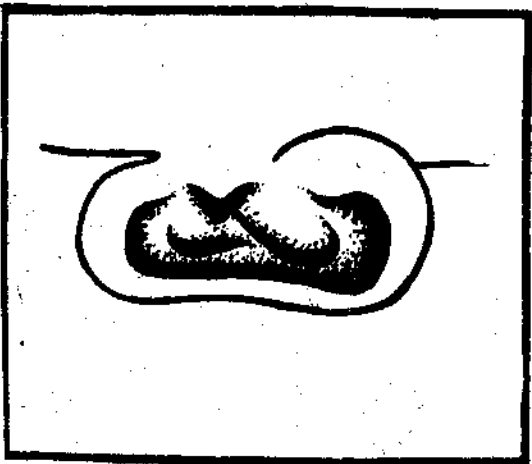

Thơ Thủy-nhi

Tai Thủy hợp với hình Kim
Chồng sang vợ đẹp, những nhìn mà vui
Vân-chương lời lạc hơn người
Sống toàn phú quý suốt đời Khang-vinh.

THỎ-NHI

Tai Thỏ-hình
Phú và vô-quý

Hình dạng.

Tai Thỏ-hình sắc hồng quang nhuận, vành tai ngoài (luân) và trong (quách-bộ) phân minh không phân lỵ, thày-châu triều vào miệng, tai lớn dài.

Cát hung.

Tai Thỏ-hình chủ thọ cách, thường quý hiển về vũ-chức, tai này trung-hậu.

Tai Thỏ-hình tinh nét tri-trong, thường hiểu biết rất nhiều khía cạnh, nhưng không tuyệt giỏi về một vấn đề

Mão.

Tai Thỏ-hình ở người Mộc-hình không tốt đẹp, bần-ba đông-tâu tây-tri, tuy phú nhưng cô-độc.

Thỏ Thỏ-nhi

Thỏ-nhi vô-chức quan cao

Nhờ tai dày dạn hồng hào tốt tươi

Quách luân phân biệt hân hoi

Thày-châu triều miệng trên đời mấy ai.

Tương hiểm con và Ai-bi

Nhân trung ngân và nóng can

Thần-thể nhân như không lòng mắng

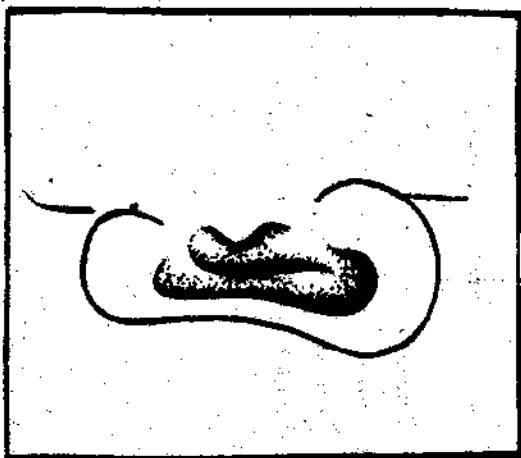
Da thịt toàn thân lạnh

Da xước lên như da rầu.

LƯ-NHI

Tai con Lừa

Bàn-khố, đàm-mế cò-bạc

Hình dạng.

Tai Lừa to lớn mà dầy, sờ vào tai thấy thật cứng, vành tai ngoài và trong tương đối phân minh, có thùy-châu, lỗ tai không có lông.

Cát hung.

Người có tai Lừa tuy cao thọ nhưng nghèo nàn bộn-ba khắp chốn, tai Lừa tình mòng-lung, thiếu chủ-đích, không thông-minh, thường hay đàm mế cò-bạc.

Vì tai Lừa quá lớn, nếu được trần lớn cũng khá giả,

phương trần nhỏ tức nhiên nghèo nàn.

Tai Lừa phối hợp với người Mộc và Thủy-hình trung-vận sẽ phát đạt.

Tai Lừa ở người Hỏa-hình, cò-độc, không con, lộc-thần cũng không ra gì.

Tướng tai Lừa : Cò-bạc là bác thẳng bầu
Cửa nhà bán hết chân tra vào cùm.

Thơ tai Lừa

Tai Lừa to lớn bánh bao
Quách luân đã rộng, thủy-châu lại dầy
Than ôi mồm nhưn đầu hay
Trước kia cùng tống mai ngày cò-đơn.

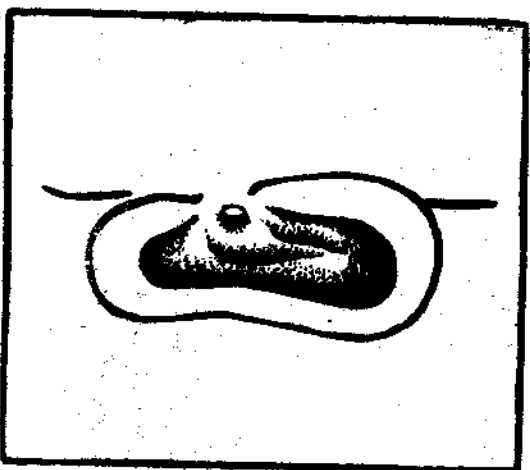
**Bàn bà có tướng quý sau sẽ lấy được
quý-phu và sinh con tốt đẹp.**

- Dạng-mạo nghiêm-ngự chỉnh đốn
- Không ăn nói ba hoa quàng xiên bày bả
- Nằm ngồi ngủ ngáy đứng đắn khuôn phép.

TRU-NHI

Tai Héo

Thường hung-tử

Hình dạng.

Tai Héo trông cũng gần giống như tai Lừa nhưng đặc biệt tai Héo mỏng, không dày như tai Lừa, vành tai trong ngoài cũng phân minh như tai Lừa.

Lỗ tai Héo lớn mà không lòng.

Cát hung.

10

Tai Héo tuy tiêu phú quý nhưng không lâu dài, là người hay lằng-xằng xé-dòng dịch-tây để mưu cầu lợi việc

chúng vất vả không ra gì.

Tướng tai Héo các cụ chế là:

«Hoài hơi mà thể bị bóng»

Dành hơi để thở cho chồng nó nghe»

Tai Héo nếu mắt không có thần-quang, mắt lơ đãng như muốn ngủ, tất sẽ bị chết vì đao-thương tên đạn.

Tai Héo thân thể lớn mập sẽ khá phú quý, nếu thân thể gầy gò là phản khắc tướng.

*

Những tướng hình-thương của phụ nữ

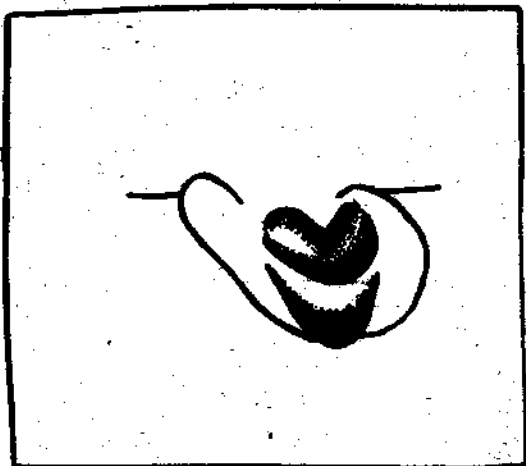
Tóc vàng, tóc cấn, tóc quăn

Trông đẹp vàng, trông đen đỏ

Lượng-quyên bên cao bên thấp

THAI-TIẾN NHỊ

Tai xuyên như mũi tên
Tật-bệnh, tai nạn

Hình dạng.

Cổ tên là Thai-Tiến nhị, vì tai này nhọn ở đầu vành tai ngoài, lại hướng chóc ra phía trước mặt nên vì tai này như mũi tên bắn.

Tai Mũi-Tên sờ vào thấy cứng rắn, không có thủy-châu.

Cắt hung.

Người có tai Mũi-Tên bị sản-nghiệp phá bại, hình-khắc, không được thọ cách, ấu-thời bệnh tật tai nạn nhiều,

nhưng tố-nghiệp thường đại phú quý.

Nếu tai Mũi-Tên được diện-bộ phong-mẫn trung-vận
đồng phát đạt.

Tai Thai-Tiến thường có môi-lường dễ tham-gia các
lò chức bí-mật, tuy hăng-say hoạt động nhưng cũng
không thành công.

Thơ Thai-Tiến nhị

Thai-Tiến nhị thật không hay
Tư cơ tiên-tố, may chăng còn
Vì không gìn giữ lòng son
Khiến nên nông nổi, hao mòn tư-cơ.

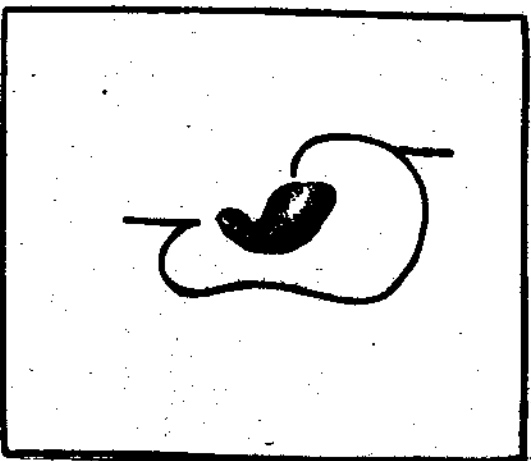
☆

Những tướng hình-thương của phụ nữ

Chân tóc ở trán bờ liếm, có xoáy ốc
Trán cao mặt hằn
Trán nhiều vằn vết, sẹo

KHUYNH-TIỀN NHỊ

Tai nghiêng về phía trước
Bàn-tiên, tranh-công

Hình dạng.

Tai nghiêng về trước, vành tai phía trên tai nửa phần trên gần sát tóc mai, phần dưới lại lui ra phía sau gáy, nên có tên là Khuyhnh-Tiền nhị vì nằm nghiêng ra phía trước, thùy-chân lại bé quặt ra phía sau.

Cát hung.

Người có tai nằm nghiêng này suốt đời bôn-ba lao-lực, vì mưu-sự khi mới nhập cuộc thời đây hứa hẹn đẹp đẽ, mà kết quả lại kẻ khác cướp tranh mất công của mình, thật đúng với câu thơ của Tô-Xương :

Cung có ván tâm leo lên chờ rộng

Và phải thành bậc thủ phòng tay trên

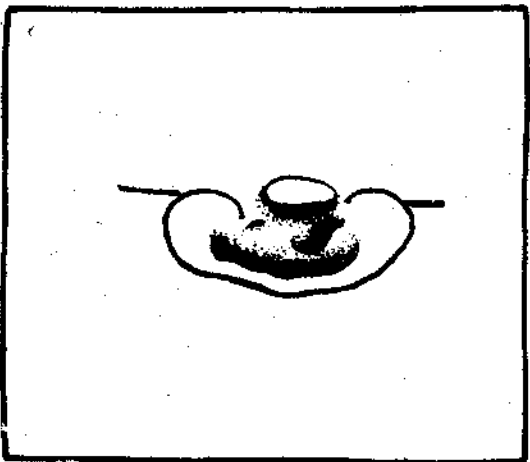
Nếu tai Khuyhnh-tiền được bộ mặt đẹp thời cũng phát nhưn không tương-cửu.

Trong đôi thể não cũng gặp nhiều tai nạn và yêu-triết, một tai Khuyhnh-Tiền, nếu có hai mắt Ba-góc (Tam-giác) và mày Diệu-Tang nữa thời khá giả.

Những tướng hình-thương của phụ nữ

Trẻ tuổi đã rụng tóc
Mặt dài miệng lớn
Mặt nổi nhiều gân

KỶ-TỬ NHI**Tai Con Cò****Hiện đại : phú-quý****Hình dạng.**

Tai Con-Cò này đặc điểm tuy nhỏ nhưng trông khá đẹp hơi tròn tròn, dài dài nằm cao hơn lông mày, tai rất dày dặn.

Đặc điểm dễ nhận biết tai Con-Cò là sắc trắng hơn mặt và nấn vào tai rất cứng.

Cát hung.

Tai Con-Cò là người hảo-mao đột-khởi, tay trắng dựng nghiệp, phú quý khả kỳ.

Tai Con-Cò nếu gặp người Kim-hình thời sẽ được hiển-lại là nội-tướng giỏi, sinh quý-tử nữa.

Nếu tai Con-Cò ở người Mộc-hình lại không tốt.

Tai Con-Cò nếu có trán hơi thấp, dựng đứng như bức tường (tướng pháp kên là Bích-Lập ngạch) thì người rất phú-dân, mà cơ nghiệp sẽ rạn vỡ nhiều.

Những tướng hình thương của-phụ nữ

Tai bẹt ra sau không có vành tai

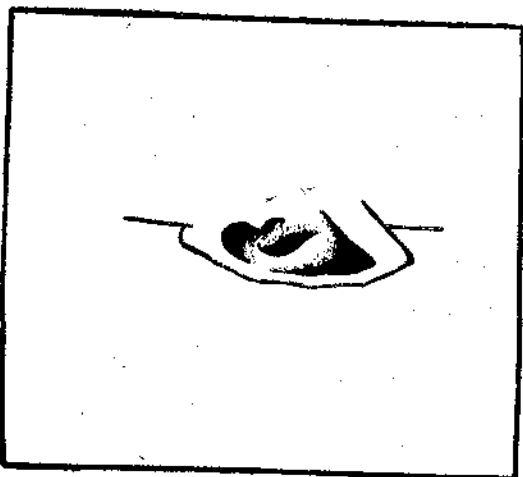
Mặt nhọn, lưng hẹp

Son-cần thấp hãm

THŨ-NHI

Tai Chuột

Vỏ tén-nghĩa. Yếm-trá

Hình dạng.

Tai Chuột này nằm không ngay chính phía trên vành tai hơi nhón, nghiêng ra sau, thày-châu cũng hơi nhón lại nghiêng ra trước.

Vành tai ngoài và trong không phân minh hơi lẫn-quần.

Cát hung.

Người có tai Chuột, riêng tính ích-kỷ không khác chỉ người mới chim-Ưng, chỉ mưu ích-lợi riêng mình mà

Chỉ tính toán những việc nhỏ, không dám mưu đại sự, không thành công, tiểu phú, thường hay bị quan-phi. Người có tai Chuột nên sợ phòng vì họ thuộc thành phần hay gian dối.

Nếu miệng, mũi, trán bị một bộ-phần nghiêng ngửa thì sẽ là hàng trộm cướp.

Thơ tai Chuột

Tai Chuột ọi bé tí

Luôn quách chẳng nở nang

Việc còn quen thói tính toán

Hay tu tập với phường trộm cướp.

*

Những tướng hình-thương của phụ nữ

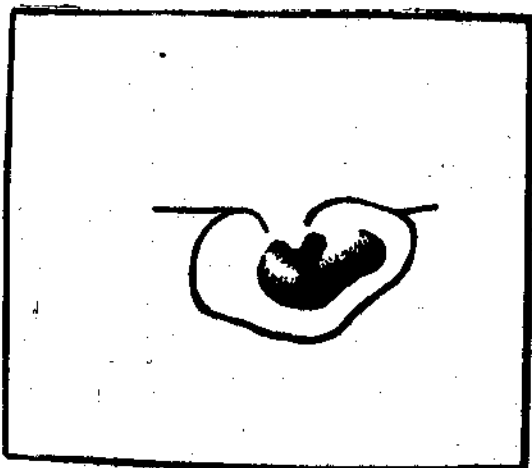
Cằm vẹo lệch sang tả hữu

Sau gây nổi đót xương lén

Tính sóng nảy như lửa

HỒ-NHI

Tai Cọp
Gian, hiếm

Hình dạng.

Tai Cọp tuy vành ngoài bị một vài chỗ khuyết lõm, nhưng vành ngoài đầy đủ cuốn úp vào tai, tai Cọp đầy đặn, quách-bộ có lẫn lớn hơi lộ.

Đặc biệt tai Cọp, lỗ tai nhỏ và tai đều đỏ hồng.

Cát hung.

Người có tai Cọp tinh-bạo, không sợ chốn quân-quyền, khả thành công trung phú quý, vì người có cơ-mưu, nhưng tâm gian-hiểm.

Tai Cọp với người thân-thể nhỏ mà gãy là hợp cách. Tai Cọp không hợp với người cao to béo, thường bị bệnh yếu-triệt.

Tai Cọp thì bằng hữu kém vì tính ương-ngạnh.

Thor tai Cọp

Tai Hô nhỏ hồng hào đầy đặn
Quách lộ ra ôm hân lấy đầu
Luôn châu lệch lạc cùng nhau
Gian-ngạn tay tổ sáng giàu bậc trung.

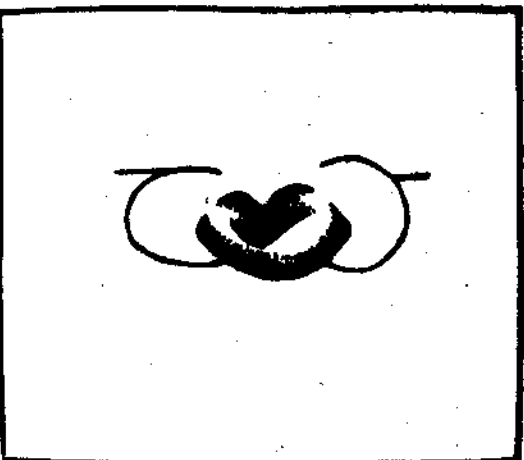

Những tướng hình-thương của phụ nữ

Mắt lơ lơ hôn ám
Trán đỏ ra cằm nhỏ nhọn
Thịt da lạnh ngắt

QUẦN-ĐẦU NHỊ

Dù sao, dù mực

Hình dạng.

Tai này phía trên và phía dưới to đều nhau, nhưng vành ngoài hơi phình ra phía sau, vành tai trong cũng hơi lõ, lỗ tai lớn có lông.

Cắt hung.

Người có tai Quần-Đầu được hưởng tiền phú quý lại thọ cách.

Nếu lông mày và cặp mắt đẹp ắt được thương quý, rất kỳ lông mày có đuôi chực xuống, hoặc thân mắt như mơ mơ, say say, tất sẽ là số lao-khổ.

Nếu tai Quần-Đầu được hai góc miệng đẹp tươi thì may mắn, chẳng những được lộc-thần giúp đỡ và được thọ bền bề nhiều.

Độc Tử-vi Ao-Bí

Đẻ phân biệt 2 sao Thiên-khôi và Thiên-việt.

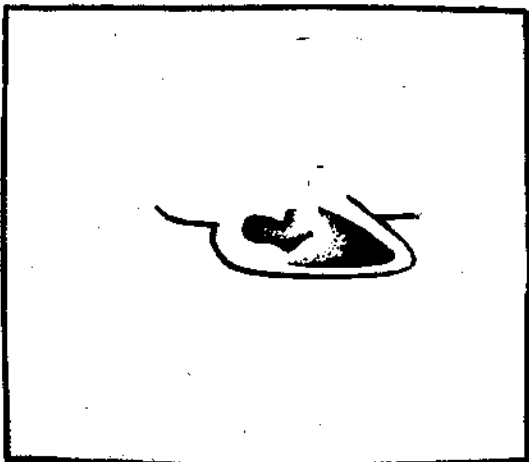
Cư cung nào là miếu-địa,

Cư cung nào là vương-địa

Cư cung nào là hãm-địa.

THỎ-THỎ NHỊ

Tai-thỏ, đăm-mê

Hình dạng.

Tai Thỏ này nằm đối chiều cao hơn lông mày nhiều, vành tai tròn cuộn vào, đầu tai hơi hơi nhọn, chóc chóc lên như tai con Thỏ.

Đặc biệt vành tai trong (Quách-bô) nửa trên chỉ hiện lộ mờ hình như không có, chỉ có nửa tai dưới có vành trong, nấn vào tai thấy cứng rắn, thùy-châu nhỏ hơi thu lại.

Cát hung.

Tai Thỏ chủ quý-hiền.

Mười có tai Thỏ này, tình tình vẫn-lương, kín-nhiệm không mình, tình-tướng, cơ-tri quỳên-biến, nhưng tâm niệm-độc-ích kỷ.

Tai Thỏ chủ rất đăm-mê, đã đăm-mê điều chi thì dễ thành say đắm, chẳng hạn cầm, kỳ, thi, họa hay là tử-tướng. Họ thích môn nào thì toàn-hiến thì giờ vào môn kỷ cả.

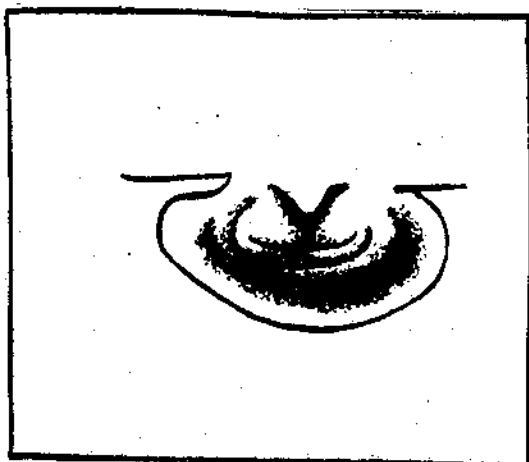
Những tướng hình-tướng của phụ nữ

Xương lớn bàn tay thô to
Vai và lưng lệch lạc méo mó
Hầu lộ, răng to
Tóc cứng như rễ tre

ĐẦU-PHONG NHỊ

Tại Hưng-Giố

Bại tổ-sân, ly-hương

Hình dạng.

Có tên là Đầu-Phong nhị vì đặc biệt toàn thể hai tai đều hướng ra phía trước mặt cả, khi đi đứng gió rất dễ lọt vào tai, nhất là khi đi ngược chiều gió, nên gọi là tai đánh nhau với gió.

Khi ngồi đối-diện với họ, ta trông thấy toàn thể bộ phận của hai tai, cả vành tai trong nữa. Đặc biệt tai này vành tai trong (quách-bộ) hiện lộ mồm, chỉ có vành ngoài là rõ ràng.

Cát hung.

Người có tai Đầu-Phong thường sinh là con nhà thế-thế, tiền-nhiên có, Tò-nghiệp lớn lao, ấu-thời sung sướng, nhưng từ-sân bại, phụ-mẫu thường hay cãi hạc chầu trời sớm, đến trung-văn phải ly-hương, tâm-tính tin-nghĩa, can-cương nhưng ngạnh, trong đời cũng phải bôn-ba đông-thành tây-bại.

Tại Đầu-Phong khác phụ-mẫu thế-thiếp. Nếu tai Đầu-phong mà có đôi mắt đẹp, thần-quang huy sáng thì cơ-nghiệp có thể rạng rỡ được.

*

Những tướng hình-thương của phụ nữ

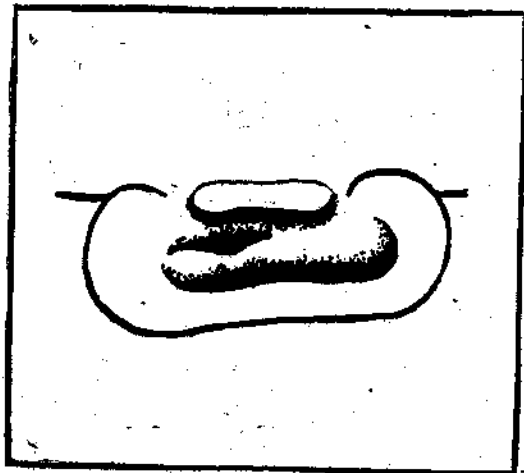
Đêm ngủ hay kêu la

Miệng nhọn như thoi lưa

Lỗ mũi mọc quá nhiều lông dài

THÙY-KIỆN NHỊ

**Tại Thùy-châu rất chùng
Cực phú quý**

Hình dạng.

Tại sao gọi là Thùy-Kiến nhị, vì tai này dầy dặn, rắn chắc lại to mà dài, thùy-châu thật lớn dài nhưng rất cân xứng với toàn thể hình dạng của tai.

Ta thường gọi là chấm vai như tai Phật, vành tai trong và ngoài phân minh, lỗ tai lớn có lông.

Cát hung.

Phải là người Việt-nhân xuất-chúng mới có, người thường không có tai này, không là bậc Quân-vương cũng

nhỏ, nằm dơi vình-nhien.

Người có tai Thùy-Kiến (Lưỡng nhĩ Thùy-Kiến) hai đôi chấm vai này tất nhiên là người tướng-mạo đường:

Mỹ-tướng thường ghi Tào-Tháo có tai này.

Thơ Thùy-Kiến nhị

Mấy ai có Thùy-kien tai ấy
 Sự giàu sang kẻ mấy cho cùng
 Chẳng là Nguyên-thủ Quốc-công
 Cũng thì Thủ-tướng Nguyên-nhung rõ ràng
 Thùy-châu luôn quách nở nang
 Liếc qua ưe ngắm lâu càng thích trông
 Lỗ tai kìa lại nhiều lông
 Luôn cao ngang trán châu chùng sát vai.

Tướng bất chính của phụ-nữ

Da bóng như thoa dầu mỡ
 Thịt bệu nhão như bùn

LUẬN VỀ TÀI

Tài là cơ quan thịnh-giác, được tạo dựng có vành ngoài, vành trong và các lỗ hổng tròn xoay tròn ốc, nó chứa đựng âm-thanh, nên tài sao khi ta để bàn tay sờ tai tiếng động nghe sẽ rõ ràng hơn.

Theo Y-học tai thuộc Thận, nếu Thận vương rầy tai khó rạo, Thận suy tai thường có nước và nghe bị kém dần.

Tai cần dây lớn, thành quách phân minh, có thủy châu (tai tai) chung sẽ hưởng phú quý.

Lỗ tai cần rỗng, phải có lông to mới quý, vì lông sẽ che chỗ cho tai khỏi bị các bụi bẩn và các vật nhỏ ở ngoài vào phá hoại, biến-hiệu của sự khôn ngoan và nhạy cảm, mới tiếp xúc với người họ đã linh-cảm và hiểu được.

Tai trắng hơn mặt là người văn-chương danh vọng, tai đỏ hồng thì quý-hiền, thủy-châu chung là thọ cách có của.

Tai thuộc loại Mộc-nhĩ thì khôn ngoan nhưng vất vả, tai mọc cao thông-minh mưu-kế, tròn mà đầy tiền bạc sức-tích.

Tai khô đen sạm thì nghèo hèn, ngu độn, tai lệch nhọn thì vô gia-cư, tai dị-hình (bên này khác bên kia) thì lý tổ tông, cha mẹ bại sản-nghiep.

Tai Khuyển-tiên (hướng ra phía trước) thì bán hết vườn.

Tai nhọn mỏng là người gian-ngoan, tai tăng bạch gầy thì yếu, tai quả nhũn cũng yếu-triết.

Tai cần phân minh, không nên Luân-phi, Quách-phân, nếu lỗ hổng, quách lỗ hơn luân thì không được nhờ tổ-tông mà phải nhiều lần tạo dựng lại cửa nhà.

Nhi gia ý đã

(Tai đề xét về việc được nhờ vả)

Cho nên nhìn thấy tai của thiếu-niên gia đình phú quý nếu lộ-phân dị-hình, thì chắc sản-nghiep phụ-mẫu sẽ phá bại, nếu thấy hai tai tốt lành là biến-hiệu phúc-đức gia đình hãy còn dài lâu.

Hữu phúc khản nhi tồn.

Xét phúc-đức nên xem con cháu, mà tai là bộ-vị cần nhất để biết phúc bạc hay còn tương-tồn.

Những tướng hình-thương của phụ-nữ

Quyển gỗ lên xương lộ nhọn

Xương cuối mắt lộ

Mặt trắng toát như đôi phần.

LUẬN VỀ TRẦN

Trần là Thượng-dinh, vị trí cao nhất của mặt, trần là nơi thác-tụ nhiều Hỏa-khí nhất, nên trần có tên ở tương pháp là Hỏa-tính, nữa.

Thổ-vị và Hỏa-khí của trần

Trần cao nỏ nang-sáng nhuận, chân tóc ngay ngắn, hai bờ góc phân minh, thời được cả Thổ-vị và Hỏa-khí, thì dù như ta có một thừa đất vuông vức, ranh giới phân minh tức là thừa đất này Thổ-vị được chính-hình, vì đất không méo xéo, lệch lạc, nhưng thừa đất, này có bị che lấp bởi các núi cao, nhà rộng, hoặc cây cối um tùm, bốn phía che khuất, mất ánh sáng mặt trời không, vậy nếu ánh sáng bị ám-khuất là Hỏa-khí mà tương-pháp cần cứ đề suy luận.

Nếu trần và mũi tương-quan liên-hệ với nhau về Hỏa và Thổ, thời tại với trần cũng mặt-thiết hệ-luy nhau.

Tương quan của Trần

Trần thuộc Hỏa, tai thuộc Mộc, tai ví như củi, chắm lửa vào để thành đám cháy lớn, tai nhỏ trần quá lớn, là củi ít lửa nhiều, sẽ là thứ củi ít-xăng (essence) bùng cháy to, nhưng rồi tắt ngụt ngay, tương pháp không tốt, tai quá lớn, trần quá nhỏ là củi nhiều lửa ít, như thế là củi

đen không thành lửa lớn, cháy lâu dài cũng là tương

Nếu tai nhỏ xấu, trần lớn, chân tóc mọc quá cao, tuy lớn nhưng hình khác phụ mẫu.

Con nhà trâm-anh thế-phiệt, trần quá thấp bé, tai to quá là tương-gia-phục đã tới hồi suy sụp, nên phân biệt tai to hay nhỏ, tùy thuộc vào tai, để luận xét mới được chính xác, tại sao trần to nỏ nang mà vẫn xuất thân gia-đình nghèo nàn, trần thấp là người phụ-mẫu phụ quý.

HUNG CÁT CỦA TRẦN

Trần to nỏ nang, phong mãn, sáng nhuận, người không minh, sớm lập nghiệp, thiếu-thời đã có danh phận.

Trần cốt yếu ở bề thế đoan-chính, bờ góc hẳn hơi không bị lông tóc che khuất mất hai Nguyệt-Giác Nhất-Giác mới đẹp, là người hướng tổ-phúc, vì hai góc đề nhân phúc-đường.

Trần đứng dựng như bức vách, tương pháp gọi là Bích-Lập ngạch hay kính. Tử ngạch (bằng như gương soi) người quả-cảm trung-chính, làm việc quyết-đoan không sợ cường-quyền.

Trần có hình bầu dục hoặc tròn mở nổi lên ở chính giữa, tương pháp gọi là Hồ-ngạch (trần Cọp) oai vang,

đánh chấn chư-bang, thường hiển đạt về võ-nghiep.

Nên trần cần hợp tướng pháp không hoàn toàn cao
cư thấp cao.

Trần tới kỳ lời lôm, khuyết đột lên, hoặc thiên là
(bên cao bên thấp) dễ bị hình-thương tâm gian-giảo.

Xương giữa trần lộ nhọn cũng là trần xấu. Trần thiên
tả phùng du-đao, trần bị sẹo vết lớn, lại miêng khuyul
tai nhọn khó thoát được hình-thương

Trần cao nở nang bị thiên tả, người tuy cơ-mu
nhưng yếm-trả, trừ mũi ra nếu bị một bộ-vị khác cũng
thiên lênh. khuyết là đạo-tắc, hay bị hung-tử, các người
này thường bị tròng-ân hay tử-hình, nếu lại bị mất nhiều
gân màu đỏ hình ác, khuyết là kẻ bất-chính khó thoát
được hung-lữ vì đao thương tên đạn.

Trần bị lép tả hay hữu đều là hình-khắc phụ-mẫu cả.

Tướng bất chính của phụ-nữ

Thần mắt long-lanh

Mắt hình-thê sắc như đao

詩云

頭粗須要耳門寬
粗陽有氣形體宏
沖音如雷食舌千
人聲

Diễn âm

Cảnh thọ tu yếu nhĩ môn khoan
Chư dương hữu khí hình thể hoàng
Nhân trung khoan nhuận thiệt điều đại
Thanh âm như lôi thực thiên chung

Diễn thơ

Lỗ tai to có thọ căn xương
Nhờ khí dương hình thể phỉ nhào
Lưỡi nhân nhuận nhân-trung thơ thới
Bóng lặc nhiều giọng nói oang vang.

詩云

耳反眉壓神不清
假仁假義命無鬢
三陽深暗面肉少
四十二歲即歸陰

Diễn âm

Nhi phản my áp thần bất thanh,
Giả nhân giả nghĩa mệnh vô tảo
Tam dương thâm ám diện nhục thiếu
Tứ thập nhị tuế tức quy âm.

Diễn thơ

Tại kia phản mắt mờ mày ép
Kẻ bất nghĩ quanh mép không râu
Tam-Dương hăm mặt râu rầu
Bốn mươi hai tuổi về châu Diêm-Vương

詩云

如見此人耳後腮
反骨無情六親埋
此種之凶死中年
性暴凶死中年來

Diễn âm

Như kiến thử nhân nhi hậu tai
Phản cốt vô tình lục thân mai
Thử chủng chi nhân nhân sát lộ
Tính bạo hung tử trung niên lai

Diễn thơ

Những phường má lộn sau tai
Nhân tâm sát hại cả người lục-thân
Mắt kia lộ lộ rừng rừng
Tánh hung chết dữ vào tuần trung-niên

詩云

耳反色白骨肉堅
天庭地閣顴相連
內豐滿柱陽托權
枕神主大

Diễn âm

Nhi phản sắc bạch cốt nhục kiên
Thiên-dinh Địa-các Quyên tương liên
Trẩm đầu phong mãn Trụ dương thác
Nhân nội tàng thần chủ đại quyên.

Diễn thơ

Tại phàn sắc trắng thịt xương bền
Thiên-dinh Địa-Các Quyên tương-liên
Trụ-dương khí nhuần. Trẩm-cốt mẫm
Mắt chứa chân thần chủ đại quyên.

GIAI-THOẠI PHÁ-TƯỚNG

Liên hồi tiểu-tiên

Trong pháp có cái được liệt là cực quý như hương
của người, thì cũng có cái bị coi là tối trực thật

hơn kia nàng Triệu-thủy-Hoa quê tại Hàng-Châu, có
đẹp mê hồn, lại thêm giọng nói oanh vàng, là một ca-
lục sắc vẹn toàn, ca hát thời nỉ non thánh thót, thu
hút người, song mắt khuyển-quốc khuyển-thành.

Người đời vì mến mộ giai-nhân thường vì :

Mình quân lương tướng tao phùng dị

Tại từ giai nhân té ngộ nan

(Mình-quân tể-tướng gặp nhau còn dễ hơn sánh với
giai-nhân)

Cho nên thiếu chi vương-tôn công-tử dập đầu đến để
được chiêm ngưỡng dung-nhân theo thói bốc-rời : Trẩm
nghỉn đồ một trận cười như không. Những mong
bài mắt cùng liếc, hai lòng cùng ưa, ngày tháng
thời đưa, bỗng một hôm có một vị thầy tướng danh-sư
đi qua Hàng-Châu, nghe tiếng đồn đại về nàng, mới tìm
đến tận nơi để quan sát, thần hoặc cũng là dịp giải sầu
với cung đàn tiếng hát, khi đối diện với giai nhân, vì này

thấy sưng sốt giết mình thật là mất phương máy ngài :

Rày rày sẵn đức một tòa thiên hương,

khi nghe tiếng ca của nàng lại càng thêm khen :

Châu-trần còn có châu-trần nào hơn.

Càng quan sát càng thêm thắc mắc, bởi vì quý tướng như thế, mà không phải là Vương-Phi, đáng lẽ dưới tay thiếu chỉ kẻ hầu người hạ, mong phục-dịch để được nàng đỡ mới phải, có sao đem thân làm kiếp ca-nhĩ, mua vui cho thiên-hạ, trải qua những :

Cuộc vui đầy tháng trên cưỡi suốt đêm.

Vị danh-tướng này tin tưởng ở tài tướng-học của mình, xưa nay chưa lầm lẫn, đoán cho bất cứ ai, mà nay lại không tìm ra tướng xấu của nàng.

Trước kia ý định chỉ ghé tạm tại Hàng-Châu mấy bữa rồi đi ngay nhưng vì thắc mắc, nên cố nán lại và quyết định thế nào cũng phải tìm cho ra phá-tướng của Triệu-nương mới nghe, rồi ngáy qua ngáy, ghé lại thăm nàng, cũng vì lịch-sự và biết danh-tiếng của ông, nàng dù bận rộn mấy cũng hết sức đón tiếp với ý-niệm hoan-hỷ, hy-vọng được biết thêm số phận tương-lai của mình,

Khi tiếp xúc đàm-luận, vì này còn đem cả tướng-pháp ra giảng giải cho nàng nghe, và không bỏ sót một cử chỉ nào của nàng mà không quan sát, trải qua gần hai tháng

liên-tri, ông mới chú ý trong khi chuyện văn với ông, thỉnh thoảng nàng lại đứng lên ra nhà sau, tiếp tục như vậy trong ít bữa, ông mới hỏi : Xin vì sự thật, đứng e ngại, tại sao nàng lại hay đứng đây ra sau như vậy.

Nàng e thẹn đỏ mặt đứng lên trả lời : Trộn-thiếp từ lâu thơ tới nay, thường có bệnh bất-tri, cứ phải tiểu-tiên liền. mặc dầu đã có nhiều danh-y chữa cho mà vẫn không hết được.

Bấy giờ vị danh-sư mới đứng bật lên sung sướng đã khám phá ra cái bệnh liên-tiên, tục-tướng của Hoa-nương.

Danh sư này đã ân hận cho kiếp hồng-nhan bạc-mệnh của nàng, và từ lâu mình đã so-khoảng không nhận biết điều này, đề phải mất quá nhiều thời giờ chờ tướng-pháp có sai đâu bao giờ.

Tướng bát chính của phụ-nữ

Nét mặt hơn hớ như hoa đào nở
Huyết hơi thấm đến